Iubirea e Puterea din noi!

COSMOS

REVISTĂ LUNARĂ DE TERAPII ŞI SPIRITUALITATE

ANUL I. NR.5 - DECEMBRIE 2007, 24 PAGINI - PREȚ: 2 LEI

Jemmanuel - Maestrul din Pleiade

Ediție Specială de Sărbători!

Boris - băiatul marțian

Poveste de Crăciun

Să ne amintim de copilul Iisus din inimile noastre

Redacția revistei COSMOS vă urează un Crăciun fericit şi "La Mulți Ani!"

Amintiți-vă că Iisus e cu noi!

ॐ Contele Incappucciato

Acum, în aceste vremuri când se petrec tot mai multe atrocități în numele păcii, dreptății şi umanității, cu sloganuri mincinoase şi perfide, peste tot pe glob, Forțele Luminii se pregătesc de o intervenție masivă pe Pământ, cum n-a mai fost niciodată de la naşterea omenirii încoace. Nimic din ce este rău nu va mai fi lăsat să afecteze civilizația umană, iar lupta dintre Întuneric şi Lumină a început...

Viața fiecăruia dintre noi este dependentă la ora actuală de o multitudine de factori aflați la exterior. Civilizația tehnologică îşi cere drepturile sale şi într-un fel este firesc să fie aşa, dacă vrem să ne înlesnim eforturile. Dar, dincolo de tumultul tehnico-ştiințific, fervoarea spirituală a Maeştrilor Spirituali ai omenirii n-a cunoscut o magnitudine mai mare ca acum. Deşi sunt mai puțini decât preoții întunericului (şi aici nu mă refer la preoții religiilor, ci la Magii Întunericului), Maeştrii Luminii îşi sporesc capacitatea de a deversa Lumina şi Iubirea către oamenii acestei lumi atât de greu încercată în nevoi şi suferințe.

Iubirea – Arma Supremă

Frământările care au loc în lume la ora actuală dovedesc faptul că Ceva se întâmplă. Toată învățătura creştină, care nu e nici religie, nici dogmă, ne învață despre Iubire. Aceasta este cea mai mare energie şi putere din Univers, fiind în acelaşi timp Panaceul universal pentru vindecarea tuturor felurilor de boli ale omenirii. Iisus ne-a lăsat nouă, tuturor, o poruncă sublimă, care ne poate duce către Eliberare: ”***O nouă poruncă vă dau vouă. Iubiți-vă unii pe ceilalți, aşa cum v-am iubit eu pe voi***” şi nu se referea doar la apostolii săi, ci şi la toți oamenii viitorului acestei lumi. Secretul lui Iisus a fost şi este acela că până şi pe cruce a spus: ”Iartă-i Tată, că ei nu ştiu ce fac...”. Ori această frază poate proveni, atunci când eşti condamnat într-un asemenea grad de tortură, doar din Iubire necondiționată pentru toți oamenii.

Iisus este aici deja!

Mulți vor întreba: dacă este aici, unde e? Dacă a venit, de ce nu se ştie? De ce nu a spus nimeni? Cum se face că dacă Iisus este printre noi, oamenii nu ştiu de asta încă? Aici sunt câțiva factori importanți, pe care trebuie să îi enumerăm, pentru a înțelege rostul faptului că Iisus încă nu s-a dezvăluit pe sine.

În primul rând este necesar să ne reamintim nişte versete. Iată ce stă scris în Evanghelia după Matei, care a consemnat chiar vorbele lui Iisus: ”Despre ziua aceea şi despre ceasul acela nu ştie nimeni; nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl...”. Ştim că Iisus îşi spunea deseori Fiul Omului. Deci nimeni nu ştie. De ce aşa? S-a spus de multe ori că Iisus a apărut ba aici, ba acolo, în multe locuri din lume. Cu adevărat însă nu venise. El însuşi a spus că atunci când va veni, nu va mai veni printre iudei, că nu au crezut în El, ci îşi va alege alt popor, drept şi cinstit întru credință. Unde este Iisus acum? Noi ştim, deoarece suntem în contact cu el. Într-adevăr El a venit, este aici, în România, a venit ca un fur (hoț) noaptea, cum El însuşi a profețit, adică neştiut de nimeni. Deocamdată, după spusele şi cerința sa, încă nu a venit vremea să fie RE- CUNOSCUT, mai trebuie să treacă aproximativ doi ani până la Dezvăluire.

Mesajul lui Iisus

Iată că prin intermediul revistei noastre, al cărui nume înseamnă Ordine, Armonie, Iisus transmite un mesaj către voi toți, acum, înainte de Crăciunul lui 2007:

„Fraților mei întru Tatăl... Ştiu că trăiți vremuri care vă apasă mult prea greu pe suflete. Întunericul v-a înşelat generație după generație, vreme de mii de ani. Strămoşii voştri ştiau asta, ştiau ce se va întîmpla cu urmaşii lor peste veacuri şi veacuri. Şi au vărsat lacrimi mult prea amare atunci, dar asta stătea scris în ceruri. Zamolxe, fratele meu în spirit, ştia şi el şi de aceea a vegheat până azi la hotarele acestei țări a lui Dumnezeu Tatăl, căci prin voi, oamenii simpli ai acestei țări, prin credința voastră şi dorința voastră de pace şi iubire, se vor împlini cele scrise în ceruri.

Am ales această națiune a voastră, deoarece am urmărit cu multă atenție şi încredere evoluția înaintaşilor voştri, când şi-au dat viața pentru apărarea credinței, iubirii şi libertății voastre. Nicăieri în lume, ca în România, conducătorii nu şi-au dat propria viață pentru binele general. De aceea aceşti conducători şi-au primit binemeritata odihnă şi răsplată în ceruri, unde au fost primiți cum se cuvine. Acum, în vremea prezentului, mă aflu iarăşi printre voi, Copiii Tatălui şi văd cum cei care slujesc întunericul încearcă să vă înnăbuşe credința şi iubirea prin orice mijloace. Dar adevăr vă spun vouă: multă vreme nu va mai trece până în ziua Adevărului. Iubiți-vă unii pe alții, renunțați la pizma şi invidia dintre voi, căci fiecare dintre voi v-ați născut din iubirea curată a părinților voştri şi nu din ură. Iubiți-vă copiii, chiar dacă ei sunt ispitiți zilnic către violență şi se poartă urât cu voi. Iubiți-vă copiii, ei sunt rostul iubirii voastre pe acest Pământ, iubiți-vă părinții şi bunicii, dați la o parte voalul întunecos al patimilor şi ranchiunilor aruncate peste voi de slujitorii întunericului.

Ascultați-vă inima întotdeauna, ea nu minte niciodată, căci este a lui Dumnezeu. Acum, când ştiți că am venit la voi, aşteptați cu încredere ziua cînd lucrurile se vor lumina cu Lumina Iubirii şi viața voastră va fi aşa cum v-ați dorit. Nu mai dați ascultare politicienilor, căci ei sunt aserviți întunericului. Şi oricum, credeți că politicienii vă pot rezolva problemele vieții? Nu! Doar Iubirea rezolvă totul. Aveți credință că toate se vor îndrepta, acum când am venit. Dacă veți vrea semne ale adevărului spus prin aceste cuvinte, dacă veți vrea adevărul despre faptul că am venit, vă spun că înseşi aceste cuvinte reprezintă Adevărul. Şi dacă vreți un semn, ascultați-vă inimile...şi veți şti că tot ce ați citit aici este adevărat.

Înainte de sărbătoarea Luminii, care este Crăciunul şi pe care voi, ca neam, îl sărbătoriți cel mai frumos din toată lumea, vă mai spun că trebuie să se împlinească ce stă scris, pentru ca eu să împlinesc ceea ce vrea Tatăl din ceruri. Pacea mea fie cu voi toți...

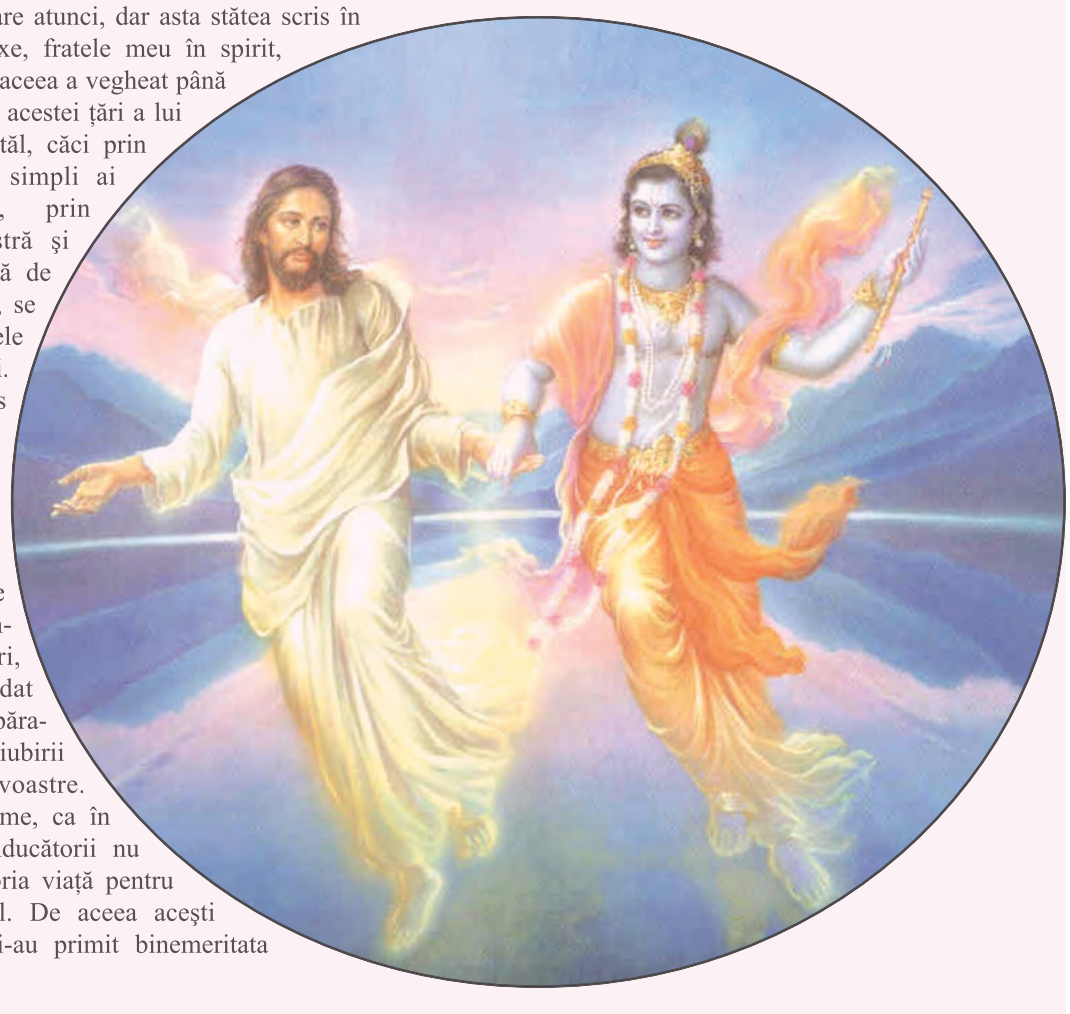

Crăciunul - un fenomen al iubirii cosmice

Mahatma

Planeta pe care trăim şi care mii de ani la rând a fost cuprinsă de mrejele sufocante şi insidioase ale răului, evoluează conform unui ciclu bine stabilit de către Creator. La fel ca celelalte astre, Pământul se supune respectuos în faţa Legilor acestui minunat Creator...

Din vremuri de demult se ştie că Maeştrii spirituali ai vechilor civilizaţii măsurau timpul după mişcarea aştrilor de pe bolta cerească, observaţi pe timpul nopţii. Terra are un ciclu cosmic propriu, ca orice altă planetă şi stea din galaxie şi din univers. De aceea, la fiecare îndepărtare maximă de Soare, planeta noastră se află la afeliu, adică distanţa cea mai mare faţă de Soare. Acest moment se produce la data de 25 decembrie în fiecare an şi conform cu vechile tradiţii ale Luminii Divine, în ziua respectivă se sărbătoreşte revenirea Forţelor Luminii. Deloc întâmplător un astfel de lucru...

Ter-Ra, Piatra din Inelul lui Ra

Guvernatorul Solar care a fost însărcinat din ordinul Divin al Creatorului să organizeze viaţa pe planetele sistemului solar, a lucrat împreună cu Îngerii Solari, în baza numărului de aur, la alcătuirea orbitelor aştrilor. Astfel, conform cu valoarea 1,618 s-a putut crea una dintre orbitele favorabile pentru apariţia vieţii fizice sub toate formele posibile, ca abundenţă de specii. Planeta care a primit acest privilegiu este Pământul nostru, dragii mei. Dar acest lucru nu ar fi putut fi posibil, fără ca să fie structurat un ciclu evolutiv de revoluţie în jurul Soarelui, astfel încât, conform cu deplasarea Pământului în spaţiu, Forţele Vieţii să renască la sol şi pe planetă, exact atunci când Ter – Ra se află exact la cea mai mare distanţă faţă de Soare. De ce a fost aşa? Pentru că Guvernatorul Solar – Solaris Kumara a prevăzut cu sute de mii de ani înainte faptul că Pământul va fi afectat de forţele răului şi de aceea a stabilit ca 25 decembrie să fie momentul cosmic al renaşterii Forţelor Luminii pe planetă, în fiecare ciclu de 365 de zile parcurse în jurul Soarelui.

Planeta albastră – Planeta Iubirii

Dacă vom considera steaua centrală a sistemului – Soarele, drept chakra coronală a cortegiului astrelor, atunci Venus este Ajna, Mercur este Vishhuda, iar Pământul îl considerăm Anahata. Din acest motiv, Solaris Kumara a plasat Ter – Ra pe această orbită cosmică, pentru ca Iubirea Divină să triumfe întotdeauna, în fiecare an pe 25 decembrie, indiferent cât rău se produce pe suprafaţa planetei de-a lungul celor 365 de zile. Renaşterea Forţelor Vieţii prin Lumina Divină a fost programată de Guvernatorul Solar, care mai târziu s-a întrupat în Iisus Christos, în urmă cu 2000 de ani, pentru a arăta unei omeniri dominată de întuneric şi frica lansată de acesta, că toate lucrurile, chiar şi cele mai rele, se înclină prin Voia Creatorului în faţa Luminii biruitoare. Acest program a fost introdus de Solaris Kumara pentru ca Iubirea, ca Putere Universală, să folosească întregului sistem planetar, cu Pământul ca sursă a manifestării acestei nelimitate Puteri. Ca dovadă că în toată întinderea sistemului solar, doar Ter – Ra găzduieşte viaţă fizică într-o multitudine de forme, încununînd regnurile terestre cu opera magnifică numită Homo Sapiens, a cărui menire este aceea de a distruge răul prin Iubire.

Iubiţi-vă unii pe ceilalţi, întocmai cum şi Iisus a spus şi bucuraţi-vă de tot ceea ce această minunată planetă Pământ vă oferă, cu fiecare respiraţie a voastră. Iubiţi-vă şi amintiţi-vă că Lumina Iubirii a fost, este şi va fi întotdeauna în voi, cu voi şi pentru voi...

Ce este Agny, Focul Divin?

Radu Ran

Universul este o structură vie, o Entitate creată de Creator. Putem spune că acest Univers reprezintă un Gând Primordial al Creatorului, care a alcătuit o suită nesfârşită de lumi şi aştri.

Aşa cum a fost creat Homo Sapiens, am putea afirma că există multe taine ale fiinţei sale, respectiv noi oamenii purtăm fiecare în interiorul ADN-ului propriu un mister care va fi deluşit într-o zi. Raţiunea pentru care omul a fost creat o aflaţi din paginile acestei reviste, însă în cele ce urmează ne vom referi la un aspect mai puţin abordat, care stă la baza existenţei spiritului uman.

Energia electrică a Sinelui

Configuraţia energetică a omului a fost proiectată în aşa fel încât Homo Sapiens însuşi, educat şi îndrumat de către Maeştrii Luminii Calde, să fie un prototip de fiinţă care, de la un anumit prag evolutiv, să se poată autoîmbunătăţi de la sine, fără să facă alte eforturi. Practic fiinţa umană a Pământului a fost concepută, în structura sa de ADN, astfel încât să se automultiplice de la sine, odată ce va fi fost atins un prag energetic spiritual interior. Maeştrii Orionului, împreună cu Co-creatorii Sistemului Central, au configurat Sinele cu matricea Homo Sapiens într-o modalitate care să permită emisia continuă de electricitate între particulele subcuantice din care Sinele spiritual uman este realizat. În acest mod, prin oricare om al speciei Homo Sapiens, fie că slujeşte binele, fie că serveşte răul, circulă ceea ce se cheamă Curent Electric Matriceal. Adică un fel de curent electric, însă de sute de ori mai rafinat decît curentul electric de la priză, cu toate că nu atinge valoarea de 220 de volţi. Un asemenea curent electric emis de către Sine are totuşi o putere de sute de ori mai mare decît curentul electric cunoscut, un om realizat spiritual putînd folosi această capacitate (aşa zis paranormală) pentru a produce ceea ce numim fenomene paranormale.

Miezul Agny – Focul Alb creator

Alcătuirea energetică a omului încă este foarte puţin studiată şi încă mult mai puţin cunoscută. Se cunosc la ora actuală informaţii preluate din vechea Ştiinţă Spirituală numită Esoterism. Ştim despre chakre, cele 7 principale (care de fapt sunt doar câteva din multe altele), avem informaţii despre corpurile aurei, însă acestea reprezintă doar o mică parte din ce urmează a fi re-descoperit în anii care vor veni.

Printre cele 7 chakre menţionate, avem una numită Anahata, care este conectată atât la Corpul Astral, cât şi Corpul Sufletesc. Depinde de individul respectiv în care sens foloseşte energia acestei chakre pentru evoluţia sa spirituală. Pe scurt fie spus, la ora actuală 68% din populaţia lumii suferă de boli cardio-respiratorii din cauza folosirii necorespunzătoare a energiei Anahatei, care este Energia Iubirii.

Chakra Anahata este un creuzet alchimic foarte subtil, un spaţiu energetic în care se adună energiile telurice ale Focului Negru, cu energiile cosmice ale Focului Alb. Din combinarea celor două Focuri rezultă realizarea spirituală a fiinţei, însă trebuie spus că în conformitate cu Principiul Primordial al Universului, Focul Alb supune Focul Negru, aşa cum se arată şi în I Ching. În momentul în care omul îşi stabilizează Focul Alb – Agny, în Miezul fiinţei sale, care este Anahata, atunci putem spune că acel individ devine divin. Şi oricâte lucruri ne la locul lor ar face şi oricâte cuvinte nepotrivite ar spune mai apoi, el tot divin rămâne, deoarece la acest stadiu, nu se mai pune problema unei căderi înapoi. Pentru un asemenea om, chiar dacă ar rosti cuvinte deplasate sau ar făptui un lucru considerat relativ nedemn de către semeni, nu mai există acumulare de karmă, deoarece el se va afla doar în Dharma – Ţelul Spiritual. Pentru a realiza totuşi un astfel de nivel, omul trebuie să depăşească stadiul controverselor cu ceilalţi, polemicile, dorinţa de a se afirma, necesitatea de a fi recunoscut ca cel mai bun, orgoliul sau importanţa de sine.

Înainte de sărbătoarea Crăciunului să ne amintim de cuvintele lui Iisus: ”Cumpără haine albe de la Mine, cu care să te îmbraci, să nu ţi se vadă goliciunea...”. Aceasta înseamnă să trezim Focul Alb Agny în inimile noastre, prin Iubire, astfel încât să ne recăpătăm puterile de co-creatori, cu care Tatăl ceresc ne-a înzestrat cândva...

Să aveţi un Crăciun fericit şi plin de Lumina lui Christos!

Bărbat – femeie: o competiție veşnică?

ॐ **Cecilia David**

Analizez şi eu cu luciditate şi profunzime această competiție (de fapt luptă mascată) între bărbat şi femeie. Era Vărsătorului, este era revenirii femeii pe mapamond în funcții de conducere. Când a mai avut Germania cancelar femeie? Uite că se poate ca într-o lume a bărbăților să-şi facă loc şi femei de excepție la cârma unor state puternice.

Revistele pentru femei tratează de regulă două lucruri: cum să cucerim bărbatul şi cum să fim în competiție cu el. De ce trebuie cucerit bărbatul n-am înțeles niciodată, fiindcă în opinia mea acesta nu este nici cetate, nici redută, nici un teritoriu. Şi de ce să fim în competiție cu el iar n-am înțeles, fiindcă viața nu-i o cursă de maşini, nici meci de box, nici maraton. Bărbații tratează femeile ca pe ființe ”decorative“ şi de ”folosință“, dar fără prea multă minte, iar femeile la rândul lor tratează bărbații ca pe o ”forță“ fără creier, uşor de manevrat dacă se foloseşte şiretenia. De ce oare bărbatul şi femeia nu pot fi egali, nu pot merge umăr lângă umăr şi nu se pot completa în înțelegere şi fericire? Auzim deseori femei-politicieni plângîndu-se de atitudinea ironic-moralizatoare a colegilor de breaslă. Bărbații au rămas cu mentalitatea stupidă că femeia trebuie să stea la ”cratiță“, în cel mai fericit caz în învățământ şi medicină (acolo unde e cel mai greu şi se face slujire adevărată), iar bărbatul să învârtă destinele țării şi finanțele, astfel creîndu-se dependența femeii de el. Aici intervine educația mamelor şi de o parte şi de alta.

Mamele fetelor le învață pe acestea să fie umile, răbdătoare, pline de înțelegere cu viitorii soți, iar cele ale băieților îi învață pe aceştia să fie duri, intransigenți, nesentimentali, autoritari. Mai nou intră în educația fiilor încă o concesie pentru bunul mers al căsătoriei: să nu o maltrateze fizic pe parteneră. Femeile îi mulțumesc lui Dumnezeu când au bărbați care nu le bat şi aduc bani în casă. Tot ele sunt cele care fac compromisuri ruşinoase, străduindu-se din răsputeri să se opereze estetic, să se îmbrace ciudat şi penibil, să țină cure obositoare şi să arunce bani grei pe tone de cosmeticale pe care nu le-ar folosi, dacă nu s-ar teme că îşi pierd bărbații fără astfel de tertipuri.

Fiind mai multe femei pe Terra lupta între ele pentru păstrarea bărbatului este nemiloasă. Şi dacă ele se anihilează reciproc de ce bărbații nu ar folosi asta în avantajul lor?

Bărbații aparent ”sub papuc“ acceptă cu mare seninătate acest statut fiindcă el conferă linişte şi lipsa responsabilității. Nu primesc cu mare entuziasm implicarea femeii în afaceri, politică sau funcții de conducere, dar se prefac că îşi înțeleg soțiile şi le spijină în munca lor, de voie de nevoie. Oricum am privi problema tot femeia este cea care consumă cu 40% mai multă energie nervoasă decât bărbatul, fiindcă treburile şi responsabilitățile casei se sprijină de regulă tot pe umerii ei ”fragili“.

Femeia care trebuia să fie regina căminului a devenit executantul tuturor lucrurilor. Şi pentru că s-a săturat de milenii să ducă greul în spate, în urma bărbatului, acum iese ”la scenă deschisă“ cu griji şi responsabilități la fel de mari ca şi bărbații, dar ”pe față“ şi cu un drept în plus – dreptul de vot. Atâta timp cât în mentalitate celor doi se va menține ideea de ”servitor şi stăpân“ lucrurile vor merge la fel. Numai când femeia va conştientiza rolul ei de element intuitiv între bărbat şi Dumnezeu, iar bărbatul va accepta rolul său de execuție care i se cuvine prin drept divin, abia atunci lucrurile vor intra în normalitate. Până atunci femeia va fi o copie nereuşită a atribuțiilor ei divine, iar bărbatul un farsor.

Dacă nu există acceptare, toleranță, comunicare, respect, recunoştință şi mai ales iubire necondiționată între aceste două energii, toată planeta are de suferit. În această ecuație nu ar trebui să existe orgolii nelimitate,

concurență, agresivitate, convingeri bazate pe forța fizică.

Dacă veți înțelege unde se greşeşte totul se va rezolva, veți putea să porniți umăr lângă umăr alături de partenerii voştri şi viața vi se va schimba miraculos. Trebuie numai să vreți şi să fiți convinşi că schimbarea va aduce minuni!

POŞTA COSMICĂ...

La mulți ani sănătoşi şi liniştiți, doamnei Angela, prietena mea de o viață, care pe 23 noiembrie şi-a sărbătorit ziua de naştere.

Dumnezeu să vă ajute şi să ne ajute să depăşim cu bine tot ce va trebui să vină. Pace în suflet, bucurie şi belşug în casă.

Mulțumim tuturor celor care ne susțin şi ne încurajează! Fără interesul şi bunăvoința dumneavoastră nu am putea merge mai departe.

Telefoanele şi scrisorile primite ne sunt de un real folos pentru că părerile şi sugestiile dumneavoastră ne ajută să ne perfecționăm. Pe această cale mulțumesc prietenilor noştri din Medgidia care, prin interesul lor pentru revistă şi dragostea pentru noi ne-au susținut şi ne-au ajutat!

Un călduros La Mulți Ani tuturor românilor acum în prag de sărbători din partea colectivului.

Redacția COSMOS

Edițiile on-line ale revistei COSMOS, precum şi alte informații din domeniul esoteric vă aşteptă pe adresa

http://www.ajutorulesoteric.ro

Vrei să afli viitorul cu o clipă mai devreme?
Ascultă Radio Orizont FM pe 97,5 FM!
Ştiri de ultimă oră, reportaje, muzică, sport şi multe altele!

Orizont FM

97,5 FM Medgidia

Strada Dumitru Chicoş Nr.11 bloc I.A.S. MEDGIDIA - 905600 Tel/Fax: 0241 820 220; Direct : 0241 820
Redacție Ştiri: stiri@orizontfm.ro

Boris, băiatul minune

Radu Ran

Există la ora actuală cazuri uluitoare de copii, care dovedesc prin faptele lor că depăşesc nivelul Copiiilor Indigo. Este vorba probabil de primele cazuri de apariții ale Copiilor de Cristal. După aceştia urmează să vină valul Copiiilor de Diamant. Dacă cei Indigo s-au născut la mijlocul anilor 70, Copiii de Cristal s-au întrupat pe Pământ în jurul anului 2000, mai exact între 1996 – 2002.

Boriska este un băieţel care s-a născut în ziua de 11 ianuarie 1996, deci un Vărsător veritabil. Despre acest copil, numit mai simplu Boris, a aflat o expediție a unor cercetători care efectuau studii în zona nordică a regiunii Volgograd, numită Medvedetskaia Griada. Mărturiile unor membri ai expediției nu lasă loc dubiilor şi oferă o imagine a unei realități extraordinare, care există chiar lîngă noi.

Amintiri din alte lumi

Inițial, expediționarii s-au întâlnit cu Boris şi părinții săi cu ocazia unui foc de tabără ad hoc, la vreme de seară. Unul dintre membri, Igor, relatează cu uimire: ” Îți poți imagina, seara, în timp ce eram cu toții în jurul focului de tabără, un băieţel de 7 ani ne-a captat atenția tuturor. Dorea să ne spună tuturor despre viața de pe Marte, despre locuitorii planetei şi zborurile lor spre Terra”. Liniște perfectă. A fost incredibil! Băieţelul cu ochii vii şi mari spunea o poveste despre civilizația marțiană, despre oraşele megalitice, despre navele lor şi călătoriile lor spre alte planete, despre minunatul ținut Lemuria, unde el a aterizat venind de pe Marte. Desigur, trebuie să ai multă răbdare şi discernământ pentru a asculta şi a crede ceea ce spune un băieţel de numai câțiva ani, care uimeşte nişte adulți tobă de carte.

Mai mult decât atât, martorii echipei expediționare erau uimiți că Boris putea relata, cu amănunte chiar, întreaga istorie a Lemuriei, pe care ei au verificat-o ulterior din surse esoterice, dovedindu-se exactă.

Un copil ce aminteşte de mituri

În folclorul mitologic românesc avem imaginea lui Făt Frumos care, pe măsură ce învăța, creştea într-un an cât alții în 7. Aici există un sâmbure de adevăr, referitor la nivelul inteligenței lui Făt Frumos, pe care îl putem asemui cu Boris şi poate şi cu alți copii asemenea lui.

Dacă ne gândim la Făt Frumos şi Boris, oare au mai existat cândva în istoria Pământului alte valuri de Copii de Cristal? Există intervale precise de cicluri cosmice care necesită întrupări ale unor astfel de ființe? Se pare că da, deoarece vorbim despre intervale de eoni (epoci cosmice, ere astrologice), în care succesiv lumina alterna cu întunericul.

Mama lui Boris, Nadejda, mărturiseşte aspecte incredibile din viața fiului ei: “ După ce s-a născut, Boris era capabil să-şi mențină capul la numai 15 zile. Primul lui cuvânt - baba - l-a spus când avea 4 luni, iar curând după aceea a început să vorbească. La vârsta de 7 luni a construit prima propoziție “Vreau un cui”. A spus asta după ce a văzut un cui într-un perete. Evident, posibilitățile lui intelectuale depăşeau cu mult pe cele fizice. Când Boris avea doar un an, am început să-i dau litere (după sistemul Nikitin) şi, la un an jumate el putea să citească titlurile mari din ziare. Nu i-a luat mult să se obişnuiască cu culorile şi nuanțele lor. A început să picteze la doi ani.”

Ciudate performanțe, nu? Acestea se dovedeau a fi indici asupra faptului că Boris acumula cu o viteză incredibilă informații de diverse feluri. Mama sa continuă extraordinara relatare: “Nimeni nu l-a învățat asta. Dar uneori, se aşează în postura lotusului (o postură corporală din hatha-yoga) şi începe să povestească. Vorbeşte despre Marte, despre sistemele planetare, civilizații îndepărtate... nu ne venea să credem urechilor! Cum poate un copil să cunoască toate astea? Universul, poveştile despre alte lumi şi imensitatea cerurilor sunt ca nişte mantre zilnice pentru el, încă de la doi ani.

Atunci Boriska ne-a spus despre viața lui de pe Marte, despre faptul că planeta era de fapt locuită, dar - ca rezultat al celei mai puternice şi distructive catastrofe - şi-a pierdut atmosfera, iar acum toți locuitorii de acolo trăiesc în oraşe subterane. În trecut el obişnuia să facă zboruri spre Pământ destul de des, în scopuri comerciale şi de cercetare. Se pare că Boriska a pilotat chiar el nava spațială. Asta se întâmpla în vremea civilizației Lemuriene de pe Pământ.”

Sunt istorisiri care par incredibile…Şi totuşi Boris a spus mai multe lucruri. Despre ele aflați în numerele viitoare ale revistei.

Citiți în numărul următor
Boriska dezvăluie misterele marțiene

Zidurile Poseidiei

Mihai Vârtejaru

Unul dintre cei mai enigmatici oameni ai secolului trecut a fost, fără îndoială, clarvăzătorul american Edgar Cayce. Deşi este impropriu spus clarvăzător, pentru că şedințele sale erau ținute într-o stare de transă foarte similară somnului, Cayce oferea celor ce întrebau informații pe care nu ar fi avut cum să le cunoască în stare de veghe. Printre multele sale referințe amintim aici Atlantida, fiind un punct extrem de important în cronologia Terrei aşa cum o vedea Cayce în stare de transă. Într-una dintre şedințele sale din anul 1938, riguros documentată şi înregistrată, Cayce face următoarea precizare cu privire la una din cele trei Săli ale Cronicilor Atlante:

“ O porțiune a templelor încă există şi va fi descoperită sub nămolul vremurilor şi sub apele mării, lângă Bimini… Aşteptați-vă la asta în ’68 sau ’69, nu peste mult timp.”

În luna septembrie a anului 1969, în timpul unui zbor deasupra regiunii de lângă Paradise Point din nordul insulei Bimini din Bahamas, pilotul observă o strucură deosebit de bizară în apă. Ceea ce atunci era un simplu semn de întrebare, acum a devenit o certitudine, datorită multiplelor expediții subacvatice de fotografiere şi documentare: structura este reală, formată din pietre de calcar aşezate în linie dreaptă pe o distanță de jumătate de milă. Deşi părerile sunt împărțite în ceea ce priveşte originea zidului scufundat, de la ipoteza că ar fi o formațiune naturală până la cea care susține că ar fi o construcție a navigatorilor chinezi ajunşi acolo înainte de Columb, nu putem să nu ne întrebăm care este relația între profeția lui Cayce, făcută cu patruzeci de ani înainte ca oricine să-şi fi îndreptat privirile spre apele Bahamasului.

Conform lui, în regiunea în care astăzi se găsesc insulele Bimini, Andros şi Cuba exista un important centru atlant religios-administrativ, pe munții regiunii numite Poseidia sau Posid. Acest centru ar fi găzduit Templul Reîntineririi şi Sala Cronicilor (alte doua identice existînd în Egipt sub Sfinx şi în Piedras Negras, Guatemala). Regiunea a fost distrusă în urma ultimului cataclism atlant din jurul anului 10.000 î.Cr., ceea ce corespunde părerii unanime ştiințifice conform căreia acum 12.000 de ani, înainte de finele ultimei ere glaciare, nivelul mării era situat cu aproximativ 95 de metri mai jos față de nivelul actual.

Mai mult, izvoarele termale din jurul regiunii, bogate în sulf şi litiu într-o proporție unică, i-au adus faima de Fântâna Tinereții datorită efectelor terapeutice extraordinare. Să fie oare Bimini vârful montan al Poseidiei, Templul reîntineririi?

Crăciunul din noi

Virgil Marcu

Sunt convins dragii mei că sărbătoarea de Crăciun este ceva drag sufletului nostru, dar câți dintre noi ştiu cu adevărat să se bucure? Toate pregătirile ce le facem în casă pentru acest eveniment reflectă importanța acestuia. Dar câți dintre noi sunt mâhniți pentru semenii noştri mai puțin norocoşi?

Strămoşii noştri geto-daci se pregăteau în mod deosebit pentru acest eveniment cosmic, prin ofrande şi un regim alimentar care purifica nu numai corpul dar şi sufletul. În meditație intrau în legătură cu Zamolxe de la care primeau binecuvântări şi sfaturi prețioase pe care le urmau întocmai. Colindele şi cântecele însoțeau această perioadă din an, cu toții se adunau şi îşi împărtăşeau bucuria şi fericirea de a fi împreună. Ar trebui să ştim că de Crăciun din ceruri se coboară energii de o calitate deosebită care hrănesc sufletul uman şi îl pregătesc pentru noul an care vine. La daci noul an începea la 1 martie, atunci când întreaga natură se pregătea să intre în stare de vegetație. Ideea care se desprinde din context este următoarea: numai sufletul contează, celelalte sunt doar amintiri şi vise lipsite de consistența spiritului.

De fiecare dată facem aceiaşi greşeală, ne pregătim de sărbătoare prin curățenia casei, un meniu bogat şi consistent, băuturi rafinate şi postul aferent Crăciunului. Cu toate recomandările medicilor rămânem fermi şi neabătuți de la crezul nostru de a digera tot ceea ce se poate, însă ce facem cu sufletul? Pe el cu ce îl hrănim? Cu nimic dragii mei, acesta este răspunsul pe care îl ştie fiecare dintre noi. Ne mințim că a fost frumos şi mergem mai departe fără să înțelegem nimic din această mare sărbătoare. Ne străduim să fim un pic mai buni şi atât, când asta ar trebui să fie adevărata noastră natură, de a fi buni şi generoşi. În interiorul nostru simțim ceva deosebit dar nu putem explica acest fenomen. Sufletul ne îndeamnă să fim mai atenți, mai sensibili la enegiile ce poposesc pe planetă şi la modul cum ar fi bine să le utilizăm pentru binele nostru cel mai înalt, dar şi al celorlalți. Dacă ne dedicăm doar treburilor gospodăreşti nu vom avea nici un folos, deoarece aceste energii vor fi consumate doar pentru munca depusă în gopodărie şi atât.

Există o reală nostalgie a sinelui pe care o simțim şi care ne îndeamnă să fim din nou copii, să ne bucurăm de sărbătoarea naşterii Domnului. Simplitatea este ceva natural şi firesc, aşa sunt toate la Dumnezeu. În aceste momente prețioase comuniunea cu Divinul este esențială şi numai aşa sufletul uman are un real câştig. Însă pentru asta ar fi necesar să ne oprim un pic, să respirăm, să ne relaxăm şi să intrăm în contact cu sinele interior. Aici vom găsi tot ceea ce ne trebuie: înțelegere, prietenie, iubire necondiționată, acceptare, iertare şi lumină. Anii au trecut iar noi am pierdut legătura cu esența Divină ce locuieşte în inima fiecăruia dintre noi. Acum mai mult ca oricând se cere o întoarcere la sacru, la valori morale şi spirituale care fac parte din însăşi ființa noastră.

Din comunicările primite de-a lungul anilor de la entități de lumină şi iubire, Maeştri Înălțați ai acestui pământ dar şi al altor sisteme solare, sfatul este unul singur: „reveniți la voi cei ce sunteți, la Divinitatea care aşteaptă să se nască în voi, nu mai este timp!”. Dragii mei, hai să ne dăm mâna încă o dată şi să fim o mare familie planetară, în care fiecare dintre noi să se regăsească, să trăiască şi să se bucure de tot ceea ce Dumnezeu a creat. Există din belşug chiar acum tot ceea ce ne trebuie, dar pentru asta este necesar să împărțim şi să redistribuim tot surplusul şi din acel moment Divinitatea fiecăruia va înflori precum lotusul cu o mie de petale. Să dăruim acum celor care nu au avut şansa să se bucure de copilărie, adolescență şi de ce nu şi celor maturi! Ei trebuie să simtă că suntem alături de ei, că nu ne este indiferent ce se întâmplă, că ei ca şi noi sunt la fel de importanți în ochii Divinității. Un zâmbet, o îmbrățişare nu strică nimănui.

Vă urez ca sărbătoarea Crăciunului şi venirea noului an sa vă găsească alături de cei dragi! Fie ca pacea, lumina şi iubirea să facă parte din bucuria sărbătorii de Crăciun. La Mulți Ani!

Iertarea

Mihai Vârtejaru

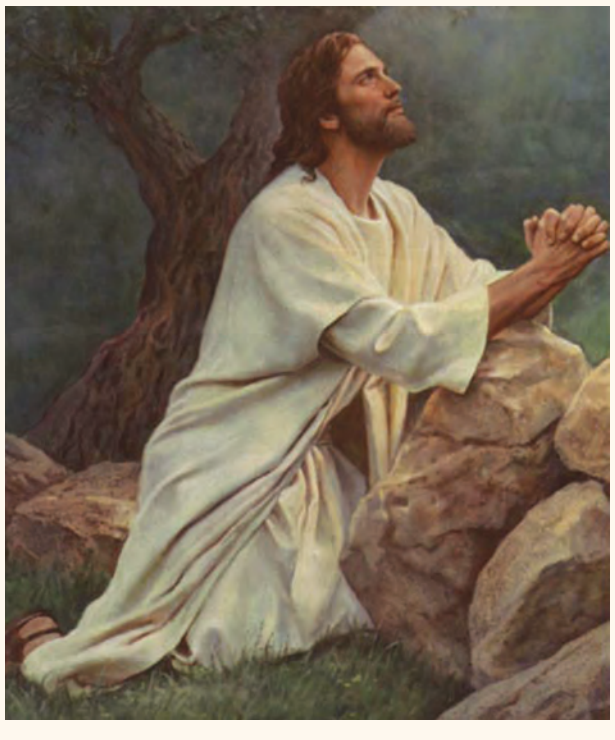

Pretindem deseori scuze de la cei care ne-au rănit sau care au greşit față de noi într-un fel sau altul. De asemenea, folosim cuvântul “iertare” relativ gratuit, fără a pune prea multă gândire, atenție sau sentiment în el. Vorbim de iertarea lui Dumnezeu, dar nu ne dăm seama despre ce vorbim.

Iertarea este una dintre formulele magice, dacă am putea spune astfel, de cea mai mare putere, existente în Univers. Este un lucru la îndemâna oricui, la care poate apela oricine şi care rupe legăturile cu care suntem câteodată legați în asemenea măsură că ne scufundăm în propriile noastre judecăți. Unii dintre noi nu vor să ierte, alții nu ştiu cum. Este trist când un om nu ştie să ierte, este foarte trist când crede că nu poate să ierte, însă este de-a dreptul tragic când nu vrea. Atunci când avem ceva în noi care ne deranjează, cineva ne-a făcut un rău, ne-a dat o palmă, fie la propriu, fie la figurat, ne-a jignit, iar egoul şi mândria nu ne lasă să iertăm, simțim acel lucru în interior, care ne roade, ne poluează mediul intern şi mănâncă încet, încet din pacea noastră, până când începe să creeze probleme serioase, probleme de sănătate.

Deşi stimcă nu ne face bine, nu iertăm: de ce să fim noi fraieri? De ce să iertăm dacă ne-a făcut cineva un rău? Să vă spun un secret: nu numai pe el îl iertați dar şi pe voi înşivă! Nu îi acordați numai lui libertate (căci la drept vorbind, deşi l-ați iertat, el tot îşi va plăti fapta, pentru a-şi învăța lecția), ci voi înşişi veți fi eliberați de povara neiertării. Un om care iartă nu este cu nimic mai prejos, cu nimic mai prost şi cu nimic mai dezavantajat decât unul care se ține cu dinții de o intenție rea. Dimpotrivă, atunci când iertăm pe cineva pentru că ne-a greşit, ne simțim uşurați şi eliberați ca un copil care abia s-a născut.

Vreți să ştiți secretele tinereții veşnice? Simplu: iertați! Este una dintre formulele alchimice ale sufletului. Cu fiecare iertare întinerim. Iertînd mai mult, ne menținem tineri. Dar iertarea este doar o parte din formulă. O altă parte este a-ți cere iertare pentru ceea ce ai făcut. Gândiți-vă bine la faptele neplăcute pe care le-ați făcut celorlalți, la vorbele neplăcute spuse în față sau pe la spate, la gândurile rele față de cei din jurul nostru dar şi la cei pe care i-ați rănit fără să vreți. Apoi mergeți la persoana în cauză şi cereți iertare, pentru ca amândoi să puteți avea şansa eliberării prin iertare. Iată cum un reziduu emoțional care cauzează probleme şi rupturi în timp poate fi transmutat în elixirul eliberării.

Când veți spune “Şi ne iartă nouă păcatele noastre precum şi noi iertăm greşiților noştri “gândiți-vă la aceste rânduri foarte bine şi mai ales aplicați. Fără a ierta nu putem pretinde altora iertare, iar fără a cere iertare pentru un rău făcut nu o putem primi. Atât cel care cere iertare cât şi cel care iartă sunt la fel de nobili pentru fapta lor, numai că în sensuri diferite.

Şi dacă rândurile mele nu vă transmit ceea ce doriți sau ceea ce trebuie, atunci …vă rog să mă iertați. Sărbători fericite!

Soarele Negru contra Soarelui Alb

Contele Incappucciato

Legendele Pământului au rămas în memoria ancestrală a omenirii ca nişte teribile fapte, peste care amprenta timpului implacabil şi-a pus energia. Războaiele dintre zei, precum şi epopeile eroilor semizei sau chiar umani, reprezintă tot atâtea informaţii păstrate cu sfinţenie peste milenii, pentru ca omenirea să-şi aducă mereu aminte că deasupra ei încă pluteşte realul pericol al întunericului şi al stăpânilor acestuia...

Exilul celor din Lyra, după Marele Război Galactic din Orion, a cunoscut o destinaţie precisă, în zona stelei Taygeta din constelaţia Pleiadelor. Trebuie spus că Cele Şapte Surori, aşa cum sunt numite şi în folclorul nostru, dar şi al nativilor indieni nord americani, constituie o cohortă întreagă de planete, 248 la număr, atât fizice, cât şi eterice, care se raportează la o a opta stea şi care se află în zona centrală a sistemului. Din Pleiade au poposit pe planeta noastră lyranii plecaţi în exil, precum şi un alt grup de lyrani care emigraseră direct pe Terra. Însă zelul reptilienilor dădea roade, şi în cele din urmă au aflat că lyranii pleiadeni sunt pe o mică planetă albastră, dintr-un sistem solar mai îndepărtat...

Sirius - matricea lui Homo Sapiens

Spuneam în numărul trecut al revistei că civilizaţia din Sirius, cu acordul Confederaţiei Galactice, proiectase un plan pe o durată foarte mare de timp. Era necesară participarea celor din Sirius la iniţiativa pleiadenilor, pentru a crea o nouă rasă, care, faţă de alte civilizaţii din Calea Lactee, să dispună de mai multe centre de forţă – adică chakrele, pentru a constitui cea mai redutabilă armă vie contra reptilienilor. De ce aşa? Pentru că acest univers are 7 nivele de vibraţie şi 7 corpuri de alcătuire, iar marea majoritate a civilizaţiilor galactice din galaxia noastră dispun de maxim 5 chakre. Evident că nu le au pe cele echivalente planurilor astral şi fizic, pentru a putea combate cu succes pe reptilieni. Se ştie că aceştia acţionează preponderent pe fizic şi astral. Desigur, inginerii geneticieni din Sirius au folosit capacităţile lor de clarviziune în timp, pentru a vedea cum se va forma rasa Homo Sapiens cu 7 chakre de bază.

Trecînd prin timp, ne plasăm în vremea construirii piramidelor, care au un rol foarte important în evoluţia chakrelor la noi, oamenii acestei planete. Atunci când au fost construite, pe bolta cerească se distingea foarte bine Orionul, din care face parte şi Sirius. Amplasamentul complexului de la Gizeh respectă întocmai modelul constelaţiei Orion, un rol important revenindu-i stelei Sirius – care la nivelul solului echivalează cu Sfinxul şi misterul său. Aşa cum se construieşte şi astăzi, când partea principală a unui obiectiv este realizată în faza ultimă, la fel şi atunci Marea Piramidă a fost construită ultima, deşi arheologii nu cunosc aceste realităţi. Enoh, care a fost entitatea pe jumătate om, pe jumătate extraterestru din Pleiade, numit şi zeul Thot sau Hermes, a supervizat ridicarea Marii Piramide, care prin emisia sa a oferit energie codului ADN transformînd fiinţa Homo Sapiens dintr-o creatură oarecum primitivă, în ceea ce urma să devină. Enoh nu era altul decât Jemmanuel, liderul spiritual pleiadean, rămas pe Pământ împreună cu ceilalţi colonişti.

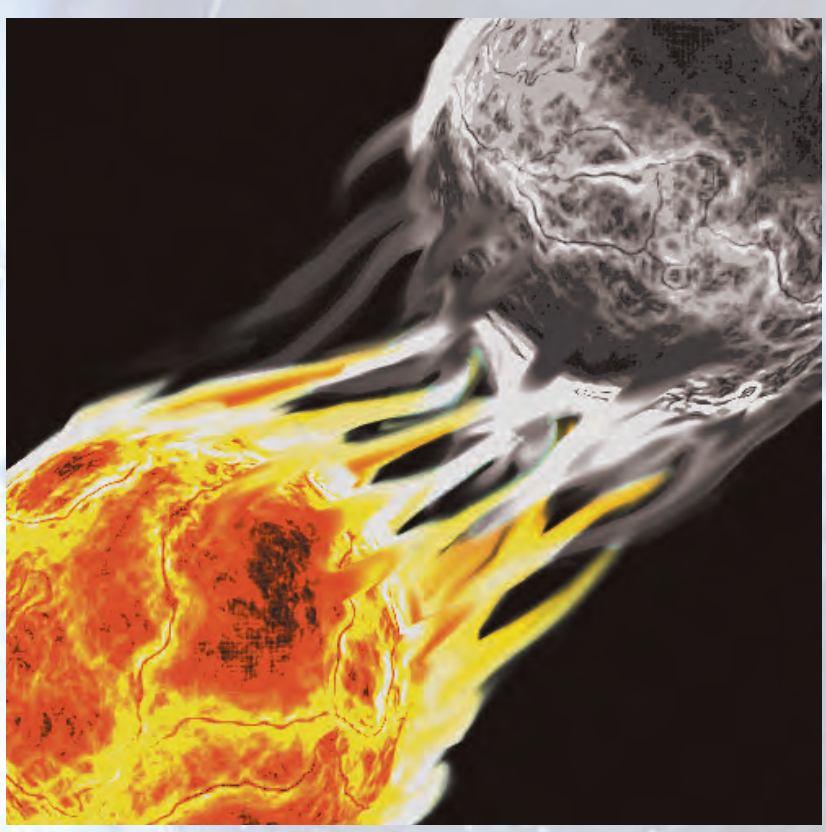

Războiul dinastiilor magice

Pentru a imprima speciei Homo Sapiens un respect pentru creatorii săi, pleiadenii au organizat o succesiune dinastică, menită să conducă pe noul Homo Sapiens către dobândirea Cunoaşterii Adevărului. Astfel s-au organizat primele caste regeşti şi sacerdotale. Preoţii, ca şi faraonii, erau din rândurile coloniştilor lyrani şi pleiadeni. Numai că, precum spune Istoria Galactică, reptilienii au ajuns pe Pământ. Desigur că neputînd ateriza tot în vechiul Egipt, deşi anterior influenţaseră Atalntida, s-au stabilit în zona vecină la est – Babilonul. La rândul lor au întemeiat o dinastie neagră, din care îşi trag obârşia astăzi dinastiile regale europene. Prin comparaţie, putem spune că dacă Dinastia Albă era alcătuită numai din lideri spirituali, cea neagră era formată din reptileini care prin inginerie genetică îşi modificaseră trupurile, luînd forme de om.

Ca urmare, din această învecinare a apărut conflictul, deoarece reptilienii ştiau că trebuie să împiedice cu orice mijloace creşterea şi evoluţia lui Homo Sapiens, viitorul lor distrugător. Treptat, zeii reptilieni s-au infiltrat către curţile Dinastiei Albe, lupta mitologică dintre căpeteniile celor două tabere luînd forma conflictului dintre Zeul Ra – Lumina şi Soarele Alb şi zeul Seth – întunericul şi Soarele Negru. Ra era reprezentat prin Osiris, în timp ce Seth desemna întunericul. Greşit se considera că Seth era fratele lui Osiris, acest sens de frate fiind în sensul simbolului Yin Yang, Lumina şi Întunericul.

Soarele Negru a intenţionat să zădărnicească mereu construirea piramidelor şi pe teritoriul Egiptului multe lupte s-au dat, astfel încât, la un moment dat, datorită încălcării principiului Liberului Arbitru, reptilienii au reuşit să infiltreze în credinţa oamenilor Homo Sapiens cultul politeist, în locul celui monoteist. Abia prin sosirea faraonului Ankh N Athon (Akhenaton) s-a restabilit o spiritualitate monoteistă, credinţa într-un singur Dumnezeu Creator. Însă această reabilitare a fost menţinută doar pe durata vieţii lui Ankh N Athon (Fiinţa lui Dumnezeu, în traducere liberă).

Scopul reptilienilor era să împiedice atât construcţia piramidelor, care aveau să formateze structura energo-informaţională şi biologică a lui Homo Sapiens, cât şi să blocheze la nivel de ADN evoluţia omului nou creat. Cum au făcut asta? După introducerea, prin trădare şi intrigi, a cultului întunecos politeist, care a răspândit frica printre oameni (dacă zeii erau mulţi şi răzbunători, oamenilor li se introdusese ideea că ei nu au puteri spirituale ca să lupte), au forţat specia Homo Sapiens să adopte sacrificiile ritualice de oameni, pentru a-i îmbuna pe zei. Astfel, erau sacrificaţi în fiecare lună şi anotimp femei şi bărbaţi, de la care reptilienii luau energia psihică pe care o introduceau în arme de tip psihotronic, acestea avînd rolul de a emite pe frecvenţa cerebrală umană (la fel există aparate din astea şi azi), precum şi de crea un câmp izolator între oameni şi părinţii lor spirituali, pleiadenii.

De aceea, în istorie au rămas consemnate toate acele lupte între Zeul Ra al Luminii, întrupat de fiecare dată de Jemmanuel şi zeitatea Întunericului, întruchipată de Seth, principiul răului. Cea mai teribilă luptă a fost cea de acum 2000 de ani, în urma căreia în sfârşit s-a născut Religia Iubirii. Dar pentru asta a fost necesar imensul sacrificiu al lui Jemmanuel, Enoh – Hermes, al celui ce-a fost cunoscut sub numele de Iisus Christos, care nu a ezitat să-şi ofere viaţa sa pentru ca în viaţa oamenilor să intre Iubirea, ca armă care la sfârşitul următorului Ciclu Cosmic – adică acum, să aducă întunecaţilor distrugerea finală...

Voia Tatălui se împlinise, cu preţul unei Mari Lacrimi pentru cel care a rămas pentru totdeauna în istoria omenirii drept cel mai mare Maestru Spiritual din toate timpurile...

Cursuri de Iniţiere în Ocultism şi Magie

Organizăm cursuri de Iniţiere în Ocultism şi Magie.
Cursurile se desfăşoară pe grade.
La cerere se asigură material de studiu.
Aceste cursuri se ţin în zilele de sâmbătă.
Persoanele interesate sunt rugate să se adreseze redacţiei revistei Cosmos, la telefon 0727.236.478, persoana de contact - Asterion sau la adresa de e-mail: asterionmage@yahoo.com

Moartea Dianei regizată de Casa Regală

ॐCecilia David

Lady Di era, aşa cum am mai spus, prietenă cu un medium – Cristine Fitzgerald – căreia îi făcea confesiuni terifiante. Poreclele Dianei pentru Windsori erau ”şopârle şi reptile“.

Când Arizona Wilder – Marea Preoteasă – a fost deprogramată, şi-a amintit cu claritate un ritual la Clarence House (reşedința reginei mamă de lângă Buckingam) în care Dianei i s-a arătat brutal cine sunt de fapt Windsor-ii. A fost vorba de un ritual ținut în primele şapte zile ale lunii iulie 1981 cu puțin înaintea căsătoriei. La acest ritual (Trezirea miresei) Diana a fost adusă în rochie albă, sub efectul unui drog puternic, administrat de propria ei bunică – Lady Fermoy. Erau de față regina-mamă, regina, prințul Philip, bunica şi tatăl Dianei (contele Spencer), prințul Charles şi Camilla Parker. Dianei i s-a comunicat că trebuie să considere unirea cu Charles ca o ”simplă modalitate de a concepe moştenitori“ şi nimic mai mult.

Arizona mai povesteşte că regina şi prințul Charles şi-au schimbat forma umană în cea reptiloidă, arătîndu-i Dianei, îngrozită deja cine sunt ei în realitate. Apoi a fost implicată în ritualul ”Deschiderea pântecului“ la care s-a folosit un falus de aur cu formă reptiliană (simbol al lui Osiris) pentru a-i provoca hemoragie. A fost anunțată că nu i se va mai face niciodată onoarea de a mai participa la ritualurile lor, că nu trebuie să sufle o vorbă despre cele întâmplate şi nici să pună întrebări fiindcă o vor controla tot timpul şi o vor ucide dacă nu se supune în totalitate. Naşterea ei fusese programată astrologic şi având o linie genealogic ariană (reptilienii având compatibilitate cu rasa ariană în exclusivitate) a fost aleasă şi programată să ocupe o poziție publică măritîndu-se cu prințul Charles, descendent reptilian, producînd astfel noi generați perfecționate genetic de conducători reptiloizi.

Dacă această căsătorie religioasă a țesut-o familia ei şi familia regală, cui ar fi putut aceasta să ceară ajutor? Regina mamă are o listă completă de grupări şi societăți secrete ale Frăției şi este conducătoarea Templului Interior – o societate secretă a super-elitei din domeniul juridic cu sediul la Temple Bar din Londra. Când eşti programată mental din copilărie, după ce treci prin asemenea traume şi te vezi singură împotriva tuturor, ce poți face ca să scapi din această pânză cleioasă de păianjen?! Două din persoanele de care s-a îndrăgostit Diana au fost ucise în accidente aranjate şi altele amenințate cu moartea... Pe cine s-ar putea baza într-o astfel de lume? Familia regală, izolînd-o, i-a creat mediul ideal pentru a o arunca în bațele unui alt pogramat mental – Dodi Al Fayed, fiul unui vasal al Windsor- ilor.

Servitorii Casei Regale ştiau ce se întâmplă, dar nu îndrăzneau nici să comenteze, dară-mi-te să acuze! Cine ar putea crede aşa ceva? Dar dacă prințesa ar fi făcut declarații publice, ar fi adus dovezi şi câțiva martori, lucrurile ar fi luat o întorsură urâtă în deconspirarea lor. Aşa că s-au hotărât să îi înscenieze moartea într-un accident, evident pe teritoriul francez. Fiindcă Frăția se acoperă, se susține şi se supune regulilor, indiferent de zona geografică unde trebuie să se petreacă un eveniment.

La fel s-a întâmplat şi cu moartea preşedintelui Kenedy, ucis de Frăție tot în sacrificiu ritualic, fiindcă descoperise cine stă în spatele organizațiilor de tip mafiot, satanist, masonic şi de cine este condusă lumea de fapt. Când a vrut să informeze opinia publică despre asta a fost împuşcat de şoferul lui – alt programat mental.

Dragilor am vrut să vă atrag atenția asupra unui mare pericol – conducerea din umbră a planetei – tranpus în tot ce reprezintă mafia, satanismul, masoneria, marile organizații secrete, toate acestea vegheate cu ochi vigilent de către rasa reptiliană. Luați în serios cele relatate de mine fiindcă au fost scrise de un fost prezentator al BBC- ului. Documentat şi curajos, a investit timp, a cheltuit bani, a luat interviuri, a pus suflet şi răbdare în aşezarea acestor informații cap la cap pentru a scoate adevărul la lumină. El se numeşte David Icke şi nu a adunat datele pe care le deține de pe Internet şi nici din reviste şi cărți. S-a deplasat în toată lumea, a deconspirat mitul simbolurilor şi miturile unei rase prinse în capcana dimensiunii a IV-a, care ne foloseşte ca masă de manevră pentru nevoile ei egoiste.

Citiți Secretul suprem, editat de Dakşha. Veți găsi informație de mare valoare şi autenticitate.

Mesaje de Crăciun de la entități de lumină

ॐ Virgil Marcu

Mesaj de la Alpha:

„Cu considerație pentru sufletul uman atât de greu încercat acum la cumpănă de ciclu cosmic, eu cel ce sunt vă urez ca noul an 2008, dar şi următorii să aducă Lumină, Bucurie în suflet, Iubire Nelimitată şi Conştiință Divină în viață. Ca suflet al Marelui Consiliu al Atlantidei vă urez din partea fraților atlanți toată considerația pentru sufletul vostru chinuit de uitare. O speranță s-a născut acum mulți ani când nimeni nu mai credea în sufletul uman, ați reuşit un mare salt în conştiință, ceea ce vă oferă şansa reîntâlnirii cu noi cei ce am fost cândva atlanți. Multele secole de uitare şi război ne-au făcut mai înțelepți şi mai rezervați în a judeca sufletul uman. Şi noi am greşit ca şi voi, ba chiar mai mult, dar toată această experiență o vom împărtăşi cu toții atunci când ne vom întâlni în dimensiunea a 5-a. Până atunci spor la cele spirituale şi nu uitați că niciodată nu sunteți singuri. Şi aşa este.

Mesaj de la Fecioara Maria:

„Dragii mei de curând, noi ce veghem asupra voastră, am reuşit să creăm pământului un scut de lumină suficient de puternic care să vă apere de întunericul ce a pus stăpânire de milenii aici pe Geea. Suntem împreună pe pământ multe spirite de lumină care vă ajută în tranziția voastră către a 5-a dimensiune. Împreună suntem mai puternici ca niciodată. Vă rugăm să fiți alături de noi pentru a reuşi să scăpăm acest colț de rai al galaxiei de cei ostili luminii, cu toate că şi ei sunt creația Unicului. În speranța că mesajul meu va ajunge la voi copiii mei, vă spun La Mulți Ani, drum drept şi lumină aşa cum spune şi un discipol al meu.

Mesaj de la Adama:

„Ca suflet al oraşului Telos, dar şi ca guvernator şi Mare Preot împreună cu toți cei ce locuiesc aici vă urăm acum la sfârşit de an 2007 şi început de 2008 multă Lumină şi Pace în suflete, conştiința celei de-a 5-a dimensiuni să vă pătrudă şi să vă aducă împlinirea voastră cea mai înaltă- Unirea cu Sinele Divin. Pentru anul viitor vom pregăti materiale necesare vouă. Împreună cu Virgil vom aduce prin intermediul revistei- Conştiința Înaltă a lui Dumnezeu care să vă călăuzească paşii prin viață. Pe curând! La Mulți Ani!

Mesaj de la Regii Geto-Daciei:

„Noi cei ce suntem şi vom fi alături de voi până la sfârşitul timpului vă spunem că grele vor fi zilele voastre dacă nu veți îndrăzni să vă luați viața şi puterea în propiile mâini. Voi ştiți mai bine ca oricare care vă sunt prioritățile, deci fiți stăpânii voştri şi nu mai dați puterea celor care de-a lungul timpului s-au dovedit „prieteni”, țineți-i departe de bunurile şi bogățiile acestei țări căci multe mai sunt şi bine ascunse de ochiul lacom al celor ce vă guvernează. Aşa cum vă spunem noi fiți demni şi nu vă plecați la cizma celor care v-au încercat din greu grumazul, dați-vă şansa de a trăi într-o țară liberă unde sunteți stăpâni. Şi aşa este.

La Mulți Ani Români! Fiți binecuvântați de noi cei ce suntem regi ai RAMANIEI.

Despre Iubire!

Corneliu Pihu

Iubirea nu e ceva abstract, neclar, nedefinit, ea e mult mai aproape de noi decât credem. Face parte din ființa noastră, e o stare naturală de a fi.

Se începe de la a acorda iubire propriei ființe, care este templul lui Dumnezeu şi se continuă acest proces. La un moment dat o să remarcați că din prea plinul de iubire pentru propria ființă, acea stare de bine se va revărsa în exterior, întâi pentru prieteni, propria familie şi apoi va atinge toate planurile conştienței care au legatură cu dumneavoastră (animale, plante, minerale, universul cunoscut de toți şi universul propriu).

Ce am scris mai sus se referă la o cale sigură de a atinge şi de a rămâne în propria divinitate. Pe această cale veți fi loviți puternic de forțe ostile, înşelătoare, pentru că se cunoaşte foarte bine că, acordîndu-vă atenție propriei ființe, veți ajunge liberi şi stăpâni pe destinul personal.

Cu fiecare emisie de iubire ne înbogățim extraordinar propriul suflet, legea rezonanței (una din legile universale la care suntem supuşi) acționînd în favoarea noastră şi amplificînd foarte mult ceea ce noi generăm.

Forța Iubirii poate fi văzută peste tot în jur. La nivel microcosmic se observă în asocierea quarcilor, care alcătuiesc elementele de bază ale materiei fizice, cum ar fi un electron sau un proton. Aceştia sunt doar în asocieri de câte trei. Cu ajutorul câmpurilor electro-magnetice pot fi despărțiți, dar cu cât distanța va creşte, cu atât va creşte şi forța de atracție dintre ei. Ei nu pot fi despărțiți definitiv indiferent de forțele cu care se acționează.

Iubirea o vedem în acțiune în frunzele asemănătoare ale aceluiaşi pom şi în structura respectată de un cristal. O vedem în modul în care o stea îşi întreține planetele şi creează condiții propice vieții sub diferite forme, unele poate de neînchipuit pentru noi.

În această alcătuire noi pământenii suntem undeva la mijloc şi ne jucăm cartea umană. Depinde de noi dacă şi cum jucăm această carte. Dacă vom juca bine, Pământul va deveni din nou acea grădină a Edenului, o casă încăpătoare şi primitoare pentru toți. Dacă nu, Pământul va fi tot mai sărăcit, mai înveninat şi intoxicat de acțiunile noastre şi ne va refuza. Şi atunci vom fi nevoiți să rătăcim prin Univers ca nişte orfani, purtînd etcheta de distrugători ai propriului habitat.

Iubirea e cartea fundamentală a sufletului nostru şi darul nostru cel mai de preț. Veți fi loviți pentru aşa ceva şi chiar dacă nu veți avea răni fizice, sufletul vă va fi răstignit de multe ori. Dar merită. Rezultatul va fi propria evoluție şi ascensiune. Şi merită din plin, indiferent de lovituri. La un moment dat îmi veți da dreptate.

Şi cum Iubirea e forța motrice a Universului nostru oferiți-vă cel mai frumos cadou de sărbători pentru voi şi cei din jur: IUBIRE

Drama părinților uitați

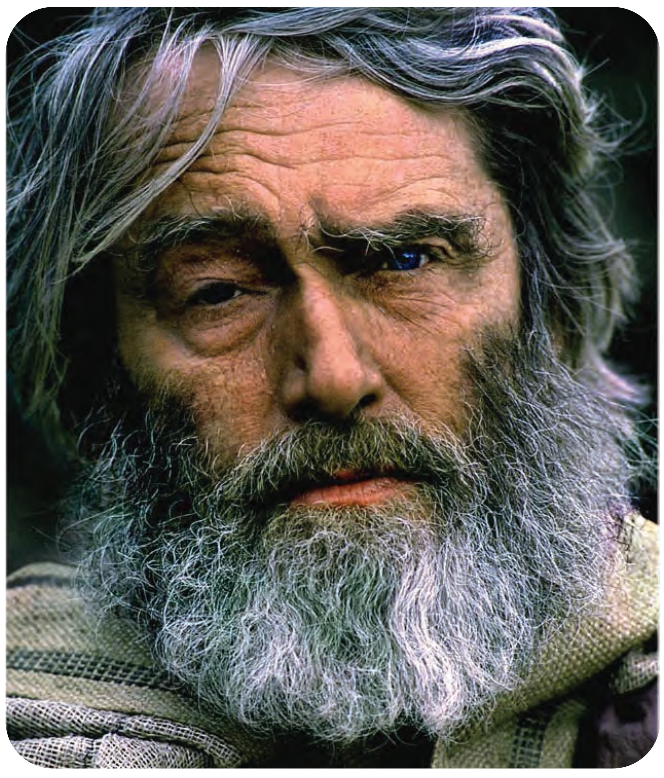

Cecilia David

Am fost copil şi sunt la rândul meu părinte. Părinții mei biologici m-au făcut „cadou”unei familii bune şi cumsecade. Până la 16 ani nu am ştiut nimic din toate astea şi mi-a fost mai bine aşa.

Îi mulțumesc Domnului pentru părinții care mi i-a dat şi mă rog pentru ei să se odihnească în pace. Mi-am iubit părinții şi i-am respectat aşa cum m-am priceput eu mai bine atunci. I-am îngrijit (ambii au murit de cancer) cu toată dragostea, cu efort susținut timp îndelungat. Nu mi-au lăsat nimic pentru că viața lor nu a fost una uşoară şi părinții îi iubeşti pentru că sunt părinți, nu pentru un interes anume şi nu pentru ce îți lasă după ce mor.

În toate societățile avansate care au existat pe Terra (lemuriană, atlantă, dacă), bătrânii erau la mare cinste şi căutare. Bunul mers al societății şi al familiei „se măsura” după câți bătrâni aveau. Sfatul înțelepților era format tot din bătrâni şi lucrurile erau pe făgaşul lor normal. În societatea actuală când „dracu îşi vâră coada” în toate, bătrânii noştri părinți au devenit o povară (sau animale de povară) sau „bun personal al copiilor” care îi folosesc fără ruşine şi fără respect. Îi judecă după ce le-au făcut cândva în copilărie (imaturitate stupidă) şi după ce le dau. Aceşti fii bătrâni cu părinți bătrâni vin să le ceară acestora averea sau bruma de bani strânsă cu multe renunțări şi multă trudă. Îi „iubesc” când le dau bani şi îi uită după aceea mai tot timpul. De sărbători părinții îşi „cumpără” puțină bunăvoință şi o întrevedere de la copii, cu porci, miei, curcani, vin sau ceva bani „strânşi la ciorap” oferiți din tot sufletul de ei. Noi, copiii ştim că „ni se cuvine” şi luăm darurile de la ei la modul cel mai firesc şi fără remuşcări. Şi ei se bucură că ne pot fi de folos şi mor trişti în casele lor după ce s-au consumat în tăcere ca lumânările de sărbători. Dacă se îmbolnăvesc sau nu se mai pot întreține, deja ne complică viața şi găsim o soluție rapidă să-i internăm în azile sau spitale şi gata ne-am liniştit conştiința. Şi ei se sting încet de tristețe şi siguranță. Nu avem timp să îi vedem şi nici săi ascultăm, fiindcă ne plictisesc de moarte şi „suntem mari” şi le ştim pe toate. Ei trăiesc în trecut şi noi în prezent - sunt anacronici! Nu ne gândim că ei sunt ultima noastră punte cu trecutul şi fără ei aşa cum sunt, buni sau răi, noi nu am fi fost.

Nu întâmplător venim în anumite familii. Părinții se aleg conform înțelegerii dinainte de naştere pentru anumite plăți karmice. Alegerea ne aparține şi ar trebui să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru oportunitatea oferită. Cum nimic nu este întâmplător, avem exact ceea ce meritäm. Şi dacă nu înțelegem asta acum o vom repeta în alte vieți la modul dureros, până vom învăța. Şi cum te vei purta tu cu părinții aşa se vor purta copii tăi cu tine. Legea acțiunii şi retroacțiunii se aplică în toate situațiile. Şi vorba poetului „şi pe urmă şi noi vom începe a simți - că povară suntem pentru ai noştri copii” şi părinții se simt poveri pe umerii copiilor dar nu pot muri la comandă. Şi când mor de ochii lumii plângem şi le facem pomeni fastuoase pentru a impresiona lumea. Ce nu ştiu cei care îi mai au „de suportat” este că odată cu dispariția lor ei rămân mai singuri şi mai goliți şi că amintirile încep să-i chinuiască. Moartea părinților noştri ne pune față în față cu o problemă acută de conştientizare a morții. Dacă au murit ei, sigur vom muri şi noi când ne vine rândul. Iubiți-i pe părinți pentru ce sunt, nu pentru ce dau. Spuneți-le vorbe frumoase în fiecare „azi”, fiindcă mâine nu se ştie dacă veți mai avea şansa să îi aveți în viață. Slăviți-i când sunt vii nu după ce au murit.

Ştiți oare câtă tristețe au în suflet părinții de sărbători când copii îi uită?? Şi cât de inutil şi nefericiți se simt în aceste zile când se odihnesc şi au timp să-şi amintească de copii lor şi de toată viața? Şi dacă nu suntem în stare să ne iubim părinții aşa cum sunt, nu ne iubim nici pe noi, nu ne iubim cu adevărat nici copiii şi nici pe Dumnezeu. Pentru că nimic din ce este nu se face fără voia Domnului.

Un arbore care nu îşi iubeşte rădăcina nu-şi poate păstra florile, fiindcă lipsa de iubire înseamnă o moarte vie. Legea Iubirii Necondiționate - Legea Sfântă - este prima lecție fundamentală a Tatălui Ceresc. Ca relație între oameni legea nu este opțională, nu este o alegere democratică, ea este singura noastră şansă. Şi dacă ne iubim „strâmb” părinții „strâmb” ne vom iubi şi copii. În decalog porunca este clară în acest sens şi nu lasă nici o posibilitate de interpretare. Dar cum totul este superficial şi religia a devenit o învățătură moartă, pe care o uiți când închizi cartea.

Închei tot cu versurile lui Păunescu: „deşi lumea în care părinți am ajuns \ de-o vecie-i mereu zguduită de plâns”. Nu uitați că vin sărbătorile şi mai avem timp de împăcare cu noi şi cu părinții noştri.

Noi cei din Telos

Virgil Marcu

Am să încep prin a face o constatare: multe din relațiile noastre maritale sunt distrugătoare, aduc prea multă dezamăgire, durere, stres şi mult prea puțină libertate, bucurie şi fericire.

Adama ne atrage atenția: căutăm prea des în afara noastră iubitul sau iubita, dar fără a fi pregătiți (e vorba de sufletul pereche). În schimb este necesar să revenim la interiorul ființei, în fiecare celulă şi atom al inimii şi sufletului nostru şi acolo vom găsi iubirea. Este util să dezvoltăm o relație de armonie şi o atitudine de pace şi înțelegere conştientă în interiorul nostru.

Am să îl rog pe Adama să ne împărtăşească câte ceva referitor la căsătoriile din Telos. Pentru că durata de viață este de zeci de mii de ani, iar potențialul de a crea familii numeroase este mare, planificarea atentă este necesară, deoarece ea trebuie făcută în beneficiul tuturor. În societatea lemuriană există două tipuri de căsătorii: prima este genul de căsătorie „liber consimțită" în care două persoane sunt atrase una de cealaltă din punct de vedere romantic. Ei hotărăsc să se unească de comun acord, fie pe o durată limitată, fie cu caracter permanent.

Aceştia se căsătoresc pentru a învăța unul de la altul cum să devină maturi şi cum să se bucure permanent unul de altul în totalitate. Relația durează atâta timp cât partenerii sunt fericiți şi satisfăcuți de relație, nu există obligație ca aceştia să stea împreună şi uniunea lor nu este un angajament pe viață.

Aceste cupluri însă nu pot avea copii, deoarece nu acesta este scopul acestui gen de căsnicie. Căsătoriile pot dura de la câțiva ani până la câteva sute sau mai mult. Naşterea este considerată un eveniment important şi prețios pentru noul copil - este o invitație făcută sufletului care se întrupează şi de aceea în Telos nu există sarcini nedorite sau contracepție. Femeia dă naştere doar dacă are această intenție şi doar după o pregătire în prealabil. Atunci când doi parteneri se unesc sexual nu este obligatoriu să aibă concepția unui copil, aceasta se face doar prin invitația celor doi către acel suflet. Cu timpul şi la noi în societate acest gen de concepție va putea exista, însă doar atunci când programarea AND-ului se va reface complet prin adoptarea iubirii necondiționate a sinelui.

În căsătoriile „liber consimțite" partenerii pot rupe oricând relația, fără sentimente rănite sau obligații față de celălalt, apoi pot începe o altă relație dacă doresc aceasta. În felul acesta nimeni nu stă într-o relație din motive greşite aşa cum se întâmplă la noi. Cuplurile din Telos sunt fericite, deoarece singurul motiv pentru care stau împreună este doar iubirea profundă şi satisfacția de a fi împreună. Atunci când cei doi simt că au ajuns la capătul acestei experiențe îşi mulțumesc unul celuilalt pentru tot ce a fost, rămânînd pentru totdeauna prieteni.

În acest sens este necesar a se adresa o cerere Consiliului Lemurian pentru a dizolva căsătoria, care aprobă fără rezerve hotărârea celor doi. Cel de-al doilea tip de căsătorie este „căsătoria prin angajament sau sacră". În cadrul acestui tip de căsătorie celor doi parteneri le este dată posibilitatea de a avea copii printr-o cerere adresată Marelui Consiliu Lemurian. Dacă un cuplu prin căsătorie liber consimțită, care a stat o perioadă suficient de lungă a ajuns la concluzia că iubirea lor este perfectă şi de durată, atunci ei se pot angaja pe viață, unul față de celălalt. Deoarece lemurienii sunt nemuritori, un angajament pe viață într-o căsnicie, înseamnă imposibilitatea desfacerii acesteia, de aceea cei doi uniți printr-o căsătorie liber consimțită trebuie să fie siguri de acest lucru.

Aici nu există ceea ce noi numim în limbaj uzual divorț. În acest tip de căsătorii se nasc unul sau mai mulți copii, perioada de gestație pentru mame fiind de doar 12 săptămâni. Doar când sunt suficient de maturi şi pregătiți cei doi pot întemeia o familie care poate avea urmaşi. Doar cei mai maturi şi evoluați au privilegiul de a avea copii, suflete nobile şi mai avansate care vor perpetua astfel o civilizație iluminată.

Mulțumim încă odată pentru informațiile oferite cu atâta generozitate de Marele Preot al Lemuriei, ADAMA. NAMASTE.

Mai multe detalii şi informații despre civilizația lemuriană puteți găsi în cartea TELOS de Aurelia Louise Jones.

Era Racului: vârsta comunicării

Asterion

Urcînd şi mai mult pe firul timpului, în memoria aproape mitică a trecutului nostru, intrăm în vârsta astrologică a Racului, care a început în jurul anului 8126 î.Cr. şi s-a terminat în 5970 î.Cr., cu punctul de influență manifestat în era precedentă încă din 8846. În jurul acestei vârste triburile migratoare încep să formeze mici comunități sedentare, adică sate, urmînd ca odată cu intrarea Erei Racului în drepturi depline multe din triburile de nomazi să-şi găsească locuri prielnice în care să viețuiască. Guvernat de Lună şi fiind un semn de apă, Racul aduce retragerea ghețarilor şi schimbarea climei reci, favorizînd stabilirea comunităților umane. Guvernînd animalele de orice fel, în această eră oamenii care nu vânează încep să țină pe lângă casele lor diferite animale, capre, oi, câini şi chiar şi albine, domesticindu-le astfel. Agricultura cunoaşte o importantă dezvoltare ca urmare a sedentarizării triburilor nomade, încep să se cultive grâne şi semințe de tot soiul.

Timpul este măsurat în special după ciclurile Lunii, cunoscîndu-se şi astăzi inscripții arhaice pe fragmente de os care măsurau de fapt zilele ciclului lunar. Societatea era în principal una matriarhală, condusă de femei, iar oamenii trăiau în pace şi armonie atât unii cu alții cât şi cu planeta. Energiile Racului fiind lunare, feminine, nu existau războaie teritoriale şi nici religioase, iar timpul acordat înainte războiului, de către bărbați era folosit acum pentru muncă, obținerea hranei şi chiar pentru explorarea vieții spirituale. Deşi existau regine-preotese în multe regiuni, de obicei funcția de

conducător militar-administrativ şi cea religioasă era separată, precum semnul dual al Racului, însă ocupată tot de femei.

Mama primordială, asemănătoare Tatălui Ceresc din Era Leului şi Berbecului, face tot atât de mult parte din divinitatea supremă ca şi aspectul său masculin, ştiindu-se că ființa absolută este deasupra genului aşa cum îl înțelegem noi în mod limitat. Mai târziu, i-au fost atribuite simboluri mistice ca să ajute adepții să îşi facă o idee despre unde anume se manifesta această mare Mamă, iar cu timpul, în special în perioada de influență a Erei Gemenilor, oamenii au luat aceste simboluri drept lege şi au făurit divinități mai mici, fără să-şi dea seama că sunt de fapt una şi aceeaşi Mamă : zeița pământului, zeița iubirii, focului, magiei, naşterilor, ploii, grânelor şi aşa mai departe.

Locurile sacre sau venerate nu mai erau masculine, adică munți, clădiri sau temple cât mai înalte, ci țineau de adâncime, de profunzime şi de misterul pământului. Templele erau de natură feminină, în peşteri naturale sau săpate de om în stâncă, însă de obicei în pământ, în încăperi subterane aflate deseori lângă un izvor natural sacru, unde credincioşii veneau să se purifice şi să îşi spele păcatele înainte de a pătrunde în templu sau pur şi simplu în scop medical. Deseori în templu locuia o preoteasă care primea credincioşii cu ofrandele lor, acționînd ca un oracol. Mai mereu supraponderale, aceste preotese aveau o viață comodă şi sedentară din punct de vedere fizic, însă spiritual erau foarte active. Femeile corpolente sau însărcinate erau simbolul specific al frumuseții, fertilității şi bunăstării în acea perioadă, multe din reprezentările zeiței-mame fiind de acest tip.

Deşi din punct de vedere tehnologic ar putea semnifica regresul sau mersul înapoi față de perioada Atlantidei, Era Racului a avut rolul bine stabilit de a reface psihicul uman după catastrofa atlantă, care lăsase milioane de suflete neîmpăcate.

Semnele de Aer şi Dietele alimentare

Cornel Nicula

Continuăm prezentarea tipurilor de diete alimentare, conform cu ordinea semnelor zodiacale. Modalitatea în care ne hrănim depinde în foarte mare măsură de zodia în care ne naştem, mai ales că şi Ayurveda tratează această chestiune foarte serios...

Semnele de Aer sunt guvernate de plămâni - Gemenii, rinichi - Balanța şi sistemul cardio-circulator – Vărsătorul. De aceea este foarte important să vedem ce elemente nutritive corespund fiecărei zodii de Aer. Pentru că aici vorbim de suflurile care antrenează structurile energetice ale ființei umane.

Gemeni - Semnul acesta are şansa unei armonizări cu universul legumelor, mai ales legumele verzi cu coaja mov şi cu fructele acide care cresc la suprafața pământului. Pătlăgeaua vânătă este alimentul ideal pentru gustul acestor nativi, împreună cu alte legume verzi, precum şi cura de struguri negri - cu condiția să fie de scurtă durată. Gemenii trebuie să fie mai atenți la produsele ce conțin multă albumină: ouă, nuci, brânză grasă. Pentru sistemul lor nervos foarte solicitat sunt benefice prunele uscate, stafidele şi caisele uscate. Gemenii pot consuma de asemenea măsline şi alune. Uneori pot mânca şi diverse feluri de alimente condimentate şi iuți. Nu sunt interesați de băutură, deoarece nu le schimbă dispoziția sau comportamentul. Este cel mai bine să bea, totuşi, vin slab sau tămâios.

Balanța – acest semn este în concordanță cu fructele roşii, galbene şi roşu-închis, precum şi cu toate legumele ce cresc la suprafața pământului. Cura de struguri este eficientă, însă trebuie să fie de scurtă durată, întrucât firea nativilor se adaptează cu greu monotoniei. De asemenea, o cură de legume verzi, caise şi prune va avea o acțiune benefică asupra acestor nativi. O regulă importantă, demnă de ținut foarte bine minte de către Balanțe, este să nu consume tot ce le apare în fața ochilor. Li se recomandă usturoiul şi merişorul, deoarece sunt predispuşi bolilor vasculare. Micul dejun perfect pentru ei este cel care are la bază germenii de grâu. Balanțele trebuie să elimine din dieta lor mâncărurile condimentate şi iuți; este mai bine să alcătuiască un meniu cu sosuri diverse şi salate pline de vitamine. Nativii ar trebui să bea vin asezonat, în limite rezonabile.

Vărsătorul – nativii acestui semn au cel mai puțin nevoie de hrană, şi asta se datorează metabolismului lor. Asimilarea este cea mai eficientă în cazul fructelor şi legumelor albe: țelină, sparanghel, varza albă, pere, precum şi în cazul tuturor legumelor amilacee albe: conopidă, napi ori cartofi. Vărsătorii aparțin acelei categorii de oameni care trebuie să elimine dulciurile din dieta lor complet. Prăjiturile, bomboanele, biscuiții şi altele similare, toate acestea nu sunt pentru ei. Cel mai potrivit fruct este rodia. Lactatele pot reprezenta un mic dejun ideal, iar produsele lactate sunt excelente pentru o gustare la o oră târzie. De asemenea şi salatele uşoare de legume pot fi consumate în voie. Şampania sau vinul tămâios sunt însă bune ca sedative şi ca elemente antistres pentru cei născuți în Vărsător.

Este evident că aceste diete prezentate constituie doar modele de bază în alcătuirea meniurilor personale. Puteți combina legumele şi fructele aşa cum doriți, pentru a avea o dietă personală.

Important! Dacă doriți sfaturi pentru o dietă personalizată, scrieți-ne pe adresa redacției. Vă vom răspunde în revistă sau prin corespondență.

Recăpătați-vă sănătatea cu remediile populare

Contele Incappucciato

Natura are multe căi de restabilire a sănătății noastre. Creatorul ne-a lăsat spre folosință o minunată farmacie naturală, care se află la îndemâna noastră oricând. De aceea să apelăm la legume şi fructe cu toată încrederea..

Este foarte important să înțelegem că orice legumă trecută prin foc – coaptă, prăjită sau fiartă, îşi pierde mare parte din substanțele sale nutritive. Din acest motiv mâncarea pe care o consumăm nu ne poate oferi prea multă energie. Mai ales că aproape toate legumele, din oricare anotimp, conțin în diferite proporții formule ale Apei Vii, care nu este altceva decât banala lor zeamă. Să cinstim Natura şi pe Creator, acum în prag de sărbători, pentru toate cele pe care le primim spre binele nostru.

Continuăm cu prezentarea remediilor pentru zodii.

RAC - Racul simbolizează stomacul, pieptul, toracele, sânii. Când e bolnav, nativul Rac se retrage în sine, nefiind un bolnav plictisitor. Bolile sale pot fi: digestive, gastralgie, tuse şi tot ce ține de părțile anatomice de mai sus. Nativilor li se recomandă să mănânce salată verde, castraveți, varză albă şi roşie, napi, ridichi, tarhon. Pentru ei sunt potrivite plantele medicinale, precum: tei, arnică, păpădie şi muşețel. Înnotul poate fi o metodă preventivă, fiind foarte indicat pentru Raci în evitarea depunerii de grăsimi pe organele interne.

REMEDIUL BUNICII: ceai imunostimulator din măceşe, flori de tei, coji de portocală şi flori de soc, pentru cazurile în care sănătatea se deteriorează pe motive de stres sau factori climatici.

LEU - Iată-i pe reprezentanții inimii, plexului solar şi spatelui. Aceşti nativi sunt predispuşi la boli de inimă, palpitații, stări febrile, dureri de spate. Fiind rezistenți şi orgolioşi, Leii sunt nişte bolnavi cu o mare capacitate de recuperare, Lor li se recomandă să consume mult spanac, urzici, linte şi semințe de floarea-soarelui (bunica făcea bomboane din aceste semințe, trase prin caramel). Plantele medicinale potrivite organismului Leului sunt: flori de soc, cozi de cireşe, gălbenele şi mentă. Pentru cei care suportă şi nu au contraindicații sunt bune duşurile scoțiene şi somnul pe aşternut tare şi plat.

REMEDIUL BUNICII: sucul de zmeură făcut în casă, administrat de 1-2 ori/zi, scade febra şi are efect stimulator.

FECIOARĂ - Fecioara simbolizează pântecele, intestinul, ficatul, pancreasul şi apendicele. Nativii acestui semn sunt predispuşi la colică, dezinterie, diaree, peritonită, afecțiuni legate de tranzitul intestinal. Când se îmbolnăvesc, cei născuți în Fecioară intră în panică şi, de multe ori, această stare înrăutățeşte boala. Pentru a preveni îmbolnăvirile trebuie să consume cartofi, țelina şi gulii. Dacă au nevoie de tratament pe bază de plante medicinale, acestea pot fi : nalba, untul-pământului, plămânărica şi coada-cocoşului.

REMEDIUL BUNICII: ceaiul din rădăcină de lemn-dulce, roinița şi mentă este antispastic şi antiinflamator, fiind bun şi împotriva ulcerului.

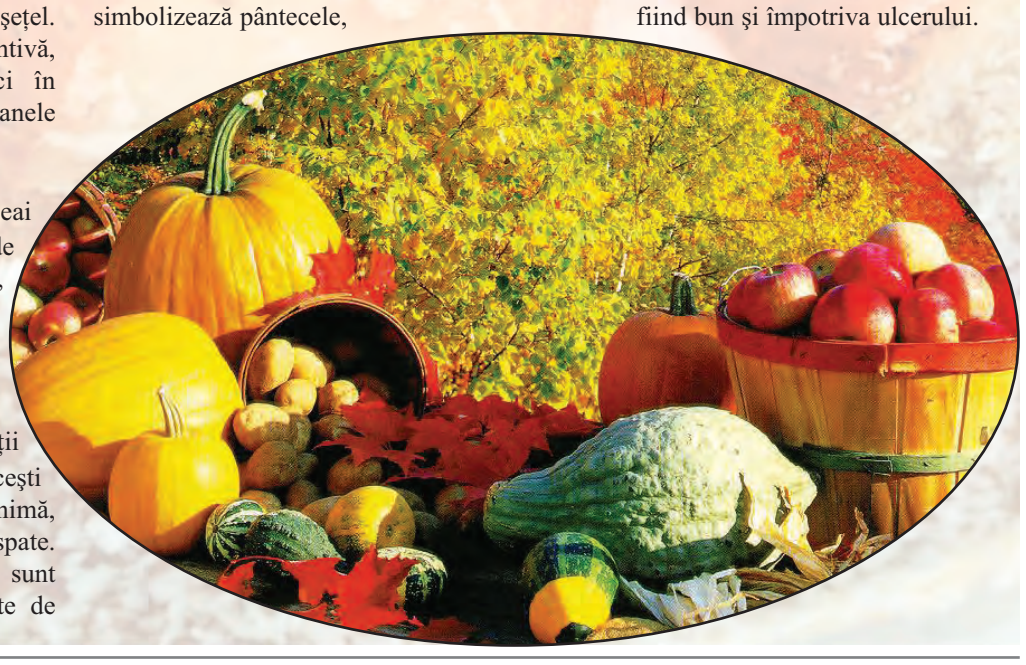

CALENDAR

ianuarie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
1		1	2	3	4	5	6
2	7	8	9	10	11	12	13
3	14	15	16	17	18	19	20
4	21	22	23	24	25	26	27
5	28	29	30	31			

februarie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
5					1	2	3
6	4	5	6	7	8	9	10
7	11	12	13	14	15	16	17
8	18	19	20	21	22	23	24
9	25	26	27	28	29		

martie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
9						1	2
10	3	4	5	6	7	8	9
11	10	11	12	13	14	15	16
12	17	18	19	20	21	22	23
13	24	25	26	27	28	29	30
14	31						

aprilie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
14		1	2	3	4	5	6
15	7	8	9	10	11	12	13
16	14	15	16	17	18	19	20
17	21	22	23	24	25	26	27
18	28	29	30				

mai

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
18				1	2	3	4
19	5	6	7	8	9	10	11
20	12	13	14	15	16	17	18
21	19	20	21	22	23	24	25
22	26	27	28	29	30	31	

iunie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
22							1
23	2	3	4	5	6	7	8
24	9	10	11	12	13	14	15
25	16	17	18	19	20	21	22
26	23	24	25	26	27	28	29
27	30						

COSMOS

iulie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
27		1	2	3	4	5	6
28	7	8	9	10	11	12	13
29	14	15	16	17	18	19	20
30	21	22	23	24	25	26	27
31	28	29	30	31			

august

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
31					1	2	3
32	4	5	6	7	8	9	10
33	11	12	13	14	15	16	17
34	18	19	20	21	22	23	24
35	25	26	27	28	29	30	31

septembrie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
36	1	2	3	4	5	6	7
37	8	9	10	11	12	13	14
38	15	16	17	18	19	20	21
39	22	23	24	25	26	27	28
40	29	30					

octombrie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
40			1	2	3	4	5
41	6	7	8	9	10	11	12
42	13	14	15	16	17	18	19
43	20	21	22	23	24	25	26
44	27	28	29	30	31		

noiembrie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
44						1	2
45	3	4	5	6	7	8	9
46	10	11	12	13	14	15	16
47	17	18	19	20	21	22	23
48	24	25	26	27	28	29	30

decembrie

Wk	lu	ma	mi	jo	vi	sî	du
49	1	2	3	4	5	6	7
50	8	9	10	11	12	13	14
51	15	16	17	18	19	20	21
52	22	23	24	25	26	27	28
1	29	30	31				

La mulți ani!

2008

Mesajul lui Jemmanuel

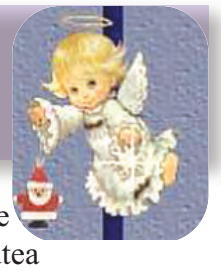

Contele Incappucciato

Pentru că se apropie Crăciunul, o mare sărbătoare a Luminii Divine, vom aborda în cele ce urmează un subiect care are legătură cu evenimentele petrecute în cadrul civilizațiilor galactice, însă cu o conotație ce vizează partea terestră, pământeană, a lumii noastre. Crăciunul simbolizează şi naşterea lui Iisus, numit şi Yeshua, Joshua sau Emmanuel – Jemmanuel.

Spuneam într-un episod anterior că Jemmanuel, Marele Maestru Spiritual din expediția pleiadeană, a rămas pe Pământ împreună cu o întreagă suită de alți Maeştri. Trăind un şir de existențe terestre, de atunci încoace, s-a ajuns în urmă cu aproximativ 4500 de ani, deci cam pe vremea lui Moise, ca expediția Maeştrilor din Pleiade, conduşi de Jemmanuel, să introducă reforma monoteistă în Egipt. Religia politeistă cuprinsese prea mulți preoți corupți moral şi regatul faraonului Akhenaton trebuia să se ridice din propia cenuşă. Din nefericire, după ce domnia lui Akhentaon, care era de fapt Jemmanuel, s-a terminat, în Egipt a revenit cultul politeist, sub influența reptiliană exercitată prin entitatea Seth.

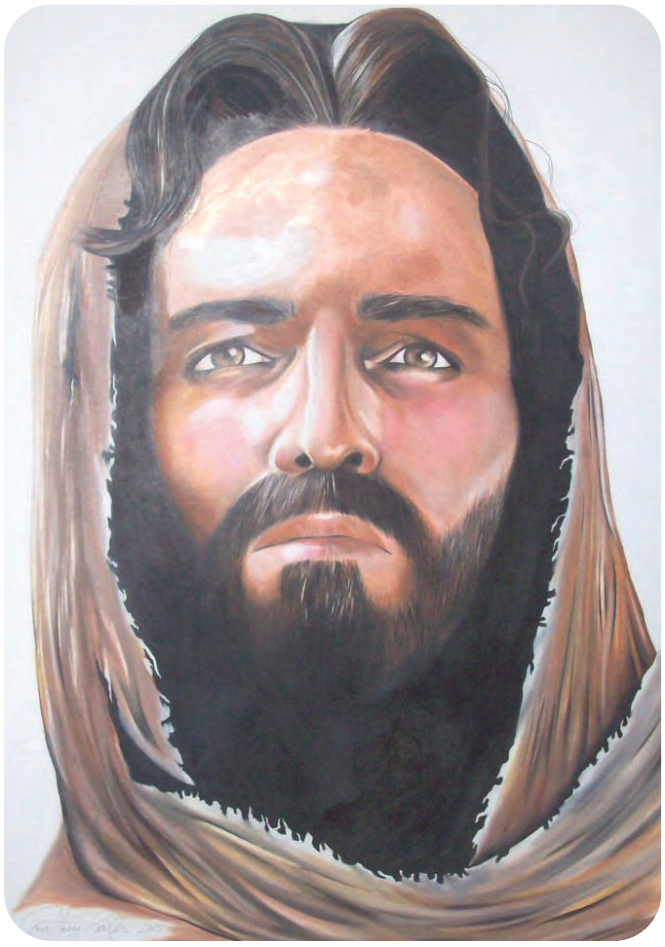

Un drum stelar

Iată ce transmite Jemmanuel – Iisus: ”Frații mei întru Lumină Tatălui Ceresc, permiteți-mi să mă adresez vouă, acum înainte de anul 2009, un an cu multe încercări ce vor veni peste voi... Am plecat în urmă cu sute de mii de ani dintr-o patrie stelară, care se află departe de acest Pământ minunat. Războaiele care au pornit din răzvrătirea față de Creator şi față de directivele Marii Confederații Galactice, ne-au solicitat să intervenim pentru a apăra lumile mai puțin pregătite, în fața agresiunii celor care slujesc Lumina Rece. Noi cei din acea patrie stelară, numită Sistemul Central, am ajuns astfel în zona Orionului, unde am ajutat mult, apoi, pentru că prevăzusem viitorul foarte îndepărtat, ne-am ales o misiune de civilizatori ai altor sisteme, pentru a nu permite celor răi să invadeze periferia galaxiei...

Aşa am ajuns în Pleiade, unde în urmă cu câteva zeci de mii de ani am creat ceea ce voi numiți acum Centura Fotonică, un câmp special alcătuit pentru a apăra lumile ce s-au dezvoltat acolo în Pleiade. Centrul de Comandă se află pe cea de-a opta stea, care de aici, de pe Pământ, abia se vede cu telescoapele moderne. Ne-am asumat dificila misiune de a construi, împreună cu Maeştrii Orionului, o nouă rasă umanoidă, adică aceasta care sunteți voi. După ce a fost creată, trebuia introdus un sistem de spiritualitate curat, clar şi eficient, în aşa fel încât Homo Sapiens să-şi structureze propria credință în Dumnezeu Unul. Cu toate acestea, cei care slujesc Lumina Rece au combătut cu atâta ură misiunea noastră, încât am decis că numai printr-o singură modalitate se putea determina naşterea unei noi spiritualități. Şi anume prin sacrificiu. Am ales o asemenea cale pentru că ştiam că vom putea reuşi, având abilitățile spirituale pe un nivel foarte înalt.

Acum, în vremea voastră, conform cu cuvintele mele rămase în Cartea Sfîntă a neamului creştinesc omenesc, voi aşteptați a doua mea venire. Voi vă întrebați mereu, de 2000 de ani încoace: ”O să fie a Doua Venire? Eu vă spun: Da. Este acum? Din nou vă spun: Da. O să sosească o persoană, mai mare ca viața şi o să vă arate drumul? Iarăşi vă spun: Da. Cine o să fie acea persoană, vă întrebați? Fiecare dintre voi. O să vină o trezire în interiorul inimii fiecăruia - celor care sunt deschişi pentru această stare. În unii dintre voi deja a început. Numiți-L Christ, ceea ce înseamnă Spiritul Dumnezeului din interiorul vostru. Puteți să-l numiți Natura lui Buddha. Puteți să-l numiți Conştiința lui Krishna sau Marele Spirit. Numiți-l Lumina. Numiți-l Iubire. Prorocirile în acest caz încă mai sunt corecte. Dar voi, frații şi surorile mele, voi sunteți cei care ați aşteptat acest moment.

Bucurați-vă de acest Crăciun, căci am venit din nou, împreună cu Christul din inima fiecăruia dintre voi! Bucurați-vă şi aveți credința că puteți, doar o mişcare a mâinii, să dați la o parte tot răul şi toată minciuna pe care mai marii zilei şi servitorii lor, le-au aruncat asupra voastră şi a copiiilor voştri! Începeți o viață nouă în credința Christului pe care îl simțiți în inimile voastre. Eu pentru asta am luptat vreme de mii de ani şi azi, în sfîrşit, Vocea Christului răsună în voi. Nu aveți de ce să vă mai temeți, căci odată revenit, Christul vă apără şi vă aduce tot ceea ce aveți nevoie în existența voastră. Cereți-I ajutorul şi îl veți auzi negreşit! Iar eu, împreună cu Christ, sunt acum cu fiecare din voi, aşa cum v-am promis cîndva…pînă la sfîrşitul vremurilor…

Pacea mea să fie cu voi toți! Şi fie ca Lumina Tatălui să vă lumineze Crăciunul, inimile şi viața, câte zile veți avea pe acest Pământ…

Vrei să ştii ce te aşteaptă mâine? Vrei să-ți cunoşti viitorul sau trecutul? Sau vrei să ştii cum o să fie relația cu partenerul? Nimic mai simplu! Noi îți facem horoscopul! Cu doar 30 lei afli tot ce te interesează. Sună acum la 0722 352 832, 0720 177 792 pentru detalii şi programări.

Cum să atragem abundența?

Mahatma

La ora actuală majoritatea oamenilor trăiesc sub nivelul normal de viață decentă. Cu toate că muncesc, fiecare la locul său, nu există o certitudine oferită de factorii sociali în ceea ce priveşte dorința personală de a trăi confortabil, fără grija zilei de mâine. De aceea, ne ocupăm acum de Legea Abundenței, care a fost prea puțin cunoscută.

Atunci cînd ne propunem să realizăm un lucru în viața noastră, mai întâi ne gândim la modalitatea în care o vom face. Avem ideea, o proiectăm mental, planificăm fazele realizării propriu zise, apoi ne apucăm de treabă. Cu toate acestea, la un moment dat se întâmplă ceva şi totul se blochează. De ce? Ar trebui să cunoaştem mai întâi că este necesar să ne stabilim prioritățile. Şi asta deoarece majoritatea oamenilor se apucă de mai multe lucruri deodată, şi tocmai de aceea nu finalizează nimic.

Alegeți doar ceea ce vă e necesar

O Lege Spirituală străveche spune că un lucru apare în viața noastră doar dacă el ne este cu adevărat necesar. Un exemplu în acest sens, mai la îndemână, ar fi conceperea unui copil şi naşterea sa. Dacă părinții cosnideră că un copil este necesar în viața lor, atunci prin acțiunea lor îl vor concepe, iar sufletul respectiv va veni la întrupare şi se va manifesta. Este un exemplu din cele mai simple. Foarte mulți dintre voi ați vrut să aveți mai multe, la un moment dat, dar v-ați ales doar cu unele lucruri din toate acelea. Paradoxal, de cele mai multe ori rămân doar lucrurile despre care mintea noastră spune că nu avem nevoie de ele.

Legea Abundenței se manifestă doar în privința Sufletului, nu a Mentalului, de aceea rămân lucrurile de care nu mintea are trebuință, ci Sufletul. Mai mult, asemenea lucruri, pe care cu tristețe le considerăm inutile în acele momente, reprezintă de fapt cheile cu care sufletul deschide acele experiențe care cu adevărat atrag abundența. Atunci când un lucru e necesar, el apare.

Abundența este a inimii

Trebuie bine înțeles acest aspect. Sufletul este înzestrat cu sentimente, pe când mintea doar procesează aceste sentimente, prin rațiune, dîndu-le un înțeles. Ca urmare, sufletul este cel care atrage

energiile prin care se manifestă lucrurile de care avem nevoie. Mintea, la rândul ei, triază aceste lucruri atrase, dar de multe ori adaugă de la ea, ca extensii ale raționamentelor, tot felul de interpretări care nu fac altceva decât să încurce mai mult situația.

Astfel ne trezim că vrem mai multe. A dori nu e tot una cu a gândi. Dorința este a sufletului, a inimii şi atunci vorbim de Iubire. Căci Abundența înseamnă Iubire. De ce unii sunt săraci sau alții nu au cât le trebuie? Pentru că ei nu folosesc Iubirea. Dumnezeu a dat tuturor ființelor aceeaşi Iubire a Lui şi criminalului şi păcătosului şi mincinosului şi dicatorului şi sfîntului şi doctorului şi preotului şi aşa mai departe.

Este normal că dacă omul foloseşte doar o mică parte a Iubirii, ca sentiment şi energie, să atragă doar o mică parte din ceea ce doreşte. Nu poți bea un pahar cu apă decât dacă ți-e sete, dar dacă vrei să mai bei deşi nu-ți mai este sete, se cheamă că încalci Legea Abundenței, care lucrează "mână în mână" cu Legea Necesității.

Cine iubeşte deplin, necondiționat, poate avea parte de abundența necesară în viața sa. La fel spunea şi Fecioara Maria, Mama Maria, într-unul din mesajele sale: „Mulțumiți-vă cu ceea ce aveți şi astfel veți fi fericiți". Iar o altă zicală spirituală spune aşa: „Cel ce doreşte totul, poate să nu aibă nimic, însă acela care nu doreşte nimic, poate să aibă tot ce-şi doreşte".

Să meditățm la aceste înțelepte cuvinte, acum înaintea Crăciunului şi să ne gândim să dăm şi celorlalți, din Iubirea noastră, astfel încât să primim cu măsura cu care noi am dat, şi poate acest Crăciun va fi, pentru cei care citiți aceste rânduri, un altfel de Crăciun...

a. hartrodt
TRANSPORT IS OUR BUSINESS
a. hartrodt romania srl
Bd. Timisoara Nr. 111-115
RO-061327 Bucharest, Sector 6
- world-wide forwarding by seafreight & airfreight
- seafreight groupage & full container traffic
- airfreight consolidation
- seafreight/airfreight-project & heavy goods consignments
- door-to-door logistics world-wide
- transport insurance
Tel.: +40 (0)21-778 28 80 | Fax: +40 (0)21-778 28 49 | E-mail: bucharest@hartrodt.ro
www.hartrodt.com

Legea Corespondenței şi Christul născut

Mihai Vârtejaru

După cum ştim, această lege poate fi găsită în enunțul celor mai sacre scrieri ale omenirii, într-o formă sau alta, în scrierile hermetiştilor şi alchimiştilor, însă şi în cuvântul lui Iisus Christos.

Împărtăşind oamenilor o modalitate simplă şi plină de suflet de a adresa o rugăciune Tatălui Ceresc, El ne învață să spunem: "Precum în Cer, aşa şi pe Pământ." Ceea ce este Sus este la fel cu ceea ce este Jos iar ceea ce este Jos este la fel cu ceea ce este Sus." Armonia divină trebuie manifestată pretutindeni, pe toate planurile şi acesta este în esență mesajul naşterii Domnului. Dacă există perfecțiune şi lumină în Cer, trebuie să existe şi pe Pământ, de aceea s-a născut Christos, pentru a arăta posibilitatea corespondenței directe. Nici un loc de pe pământ nu este prea întunecat, prea sărac sau prea îndepărtat de lume pentru a primi Lumina. Naşterea lui Christ nu se rezumă numai la evenimentul istoric al naşterii învățătorului Yeshua fiul Mariei, ci se referă la Christul din fiecare dintre noi. Goniți, urmăriți, prigoniți şi nefiind găzduiți cu ospitalitate nicăieri, oamenii trebuie să îşi găsească adăpost laolaltă cu oile cele blânde, în staul, departe de ceilalți. Acest lăcaş al blândeții luminat de un opaiț este Inima, pregătită cu iubire şi căldură pentru un miracol. Miracolul se manifestă atunci când omul recunoaşte că Dumnezeu cel Atotputernic se află chiar în el, nu undeva departe, iar Christul se naşte în peştera inimii. Precum în Ceruri, aşa şi pe Pământ, precum în Dumnezeu, la fel şi în Om.

Însă corespondența om-divin nu se opreşte la Iisus Christos- Dumnezeu. El vine şi învață pe cei care vor să înțeleagă faptul că această corespondență există în fiecare om, nu numai într-unul singur. Tatăl Nostru este tatăl tuturor, nu numai al Său şi avem dreptul să ne adresăm asfel în calitate de copii ai săi. "Eu şi Tatăl una suntem" este tot o fațetă a legii corespondenței, pentru că omul nu se poate compara cu Dumnezeu, dar poate spune că este una cu El. Păcatul lui Lucifer nu a fost acela că a spus plin de umilință Eu sunt una cu Tatăl, ci acela că a spus plin de mândrie Eu sunt la fel ca Tatăl. Nici un om nu păcătuieşte recunoscînd că este Una cu Divinul, pentru că după chipul şi asemănarea Tatălui suntem toți creați şi suflarea de viață nu a venit de la nimeni altcineva înafara Lui.

"Fiți dar, desăvârşiți precum Tatăl" este îndemnul lui Iisus. Cum? Începeți prin cea mai simplă şi mai la îndemână metodă: faceți precum Tatăl şi iubiți. Nu iubiți pentru că trebuie, sau pentru că persoana iubită e frumoasă, sau pentru că v-a crescut, nu vă trebuie motiv să iubiți. Doar iubiți şi deja veți fi cu încă puțin mai desăvârşiți precum Tatăl.

Copilul Interior

Virgil Marcu

Prieteni vă propun un subiect delicat şi dureros pentru noi toţi, vindecarea copilului interior. Cu toţii avem un asemenea copil pe care din nefericire nu îl întreabă nimeni ce doreşte, cum se simte şi ce aspiraţii are. Acest copil interior este sufletul nostru pe care nu îl luăm în seamă.

De fiecare dată când primim semnale de la el mai găsim câte ceva de făcut, doar să nu rămânem „face to face''. Multe din bolile actuale, comportamentele antisociale şi problemele cu care se confruntă actuala societate se datorează acestui aspect neglijat dar important. Cu cât suntem într-o relaţie mai intimă şi mai profundă cu noi înşine cu atât vom fi mai sănătoşi, iar relaţiile noastre cu ceilalţi semeni vor reflecta armonia interioară a propiei fiinţe. Dar pentru asta va fi necesar să ne acceptăm aşa cum suntem, cu bune şi cu rele. Cel mai dificil proces începe mai întâi cu noi, abia apoi şi cu ceilalţi. Cu toţii încercăm să ne facem iubiţi de ceilalţi fără să ne străduim să ne iubim pe noi înşine. Vindecarea începe mai întâi cu noi dacă vrem ca semenii să ne iubească aşa cum suntem. Procesul este anevoios dar merită să ne străduim, să fim consecvenţi şi perseverenţi în această vindecare de sine a fiinţei care suntem - eul real.

Am să vă dau o idee în acest sens. Dimineaţa când vă treziţi şi mergeţi la baie uitaţi-vă în oglindă şi priviţi profund în ochii dumneavoastră. Găsiţi un motiv să vă iubiţi aşa cum sunteţi, fără să ţineţi cont de ceea ce spun ceilalţi despre voi, descoperiţi minunea care sunteţi, iubiţi-vă fiecare parte a trupului şi acordaţi-i întreaga atenţie. Să nu vă fie ruşine de corpul vostru, el este cel mai minunat instrument al spiritului, este templul viu şi sfânt al lui Dumnezeu. Mulţi dintre noi nu ne-am gândit vreodată în acest sens nu-i aşa?

În fiecare zi ar trebui să ne acordăm măcar o oră, 30 de minute dimineaţa şi 30 seara înainte de a adormi. A vorbi cu noi înşine nu este un act de nebunie cum ar crede unii, ci un act de terapie pentru vindecarea noastră emoţională şi mentală. Încă din copilărie am fost învăţaţi să fim cei mai buni, cei mai apreciaţi, cei mai grozavi, să ne luptăm cu viaţa şi cu ceilalţi ca şi cum am fi într-o permanentă competiţie. Competiţia este cea care crează cele mai multe disfuncţii la nivel de personalitate, iar stresul la care sunt supuşi copiii „va da rezultate'' în adolescenţă, creînd oameni cu tulburări de comportament. Toată această goană nu este altceva decât dorinţa noastră de a fi iubiţi, încurajaţi şi acceptaţi de cei pe care îi iubim. La rândul lor aceştia vor şi ei să fie acceptaţi şi iubiţi şi uite aşa cercul se închide. Nimeni nu este dispus să dea necondiţionat, cu toţii punem mai mult sau mai puţin condiţii iubirii.

Datorită necomunicării cu copilul interior s-au inventat sanatorii, iar psihologii şi psihiatrii au prosperat şi prosperă încontinuare pe ignoranţa noastră. Este necesar să fim cei mai buni prieteni ai noştri. Dacă nu noi atunci cine? Condiţia de bază este sinceritatea proprie, iar obiectivitatea ne ajută să ne evaluăm corect şi fără falsă modestie şi să luăm cele mai bune măsuri pentru a ne vindeca definitiv. În interiorul fiecăruia dintre noi plânge permanent un copil, el cere multă atenţie, tandreţe şi iubire şi de sanătatea lui depinde sănătatea noastră. Cu cât vom amâna acest proces de vindecare interioară cu atât vom fi mai nefericiţi, de fericirea copilului interior depinde fericirea noastră.

Oamenii din jur sunt ca nişte oglinzi care ne reflectă pe noi aşa cum suntem, deci să nu ne supărăm pe aceştia pentru toate neputinţele, nefericirile şi pragurile de care se împiedică zi de zi. Experienţa mi-a demonstrat că noi suntem proprii noştri stăpâni şi sclavi. În final am să vă mai dau o idee: fiţi voi înşivă şi nu copiaţi pe nimeni din dorinţa de a fi pe placul celorlalţi. Numai aşa vă puteţi respecta pe voi ca fiinţe demne, create de Dumnezeu.

Cu speranţa că am fost de folos, vă salut şi vă urez succes în trezirea copilului interior, care aşteaptă de la voi Iubire Necondiţionată şi Nelimitată. Aveţi grijă de voi în Pace şi Iubire!

Terapia Iubirii învinge răul

Contele Incappucciato

Există momente în viaţa noastră când ne întîlnim cu lucruri foarte neplăcute, care tind să ne provoace dezechilibre atât în noi, cât şi în jurul nostru. În astfel de clipe căutăm cu îngrijorare o rezolvare pentru asemenea probleme. Cu toate că există la îndemâna noastră o serie de posibilităţi prin care ne putem ajuta, totuşi situaţia respectivă nu se schimbă prea mult...

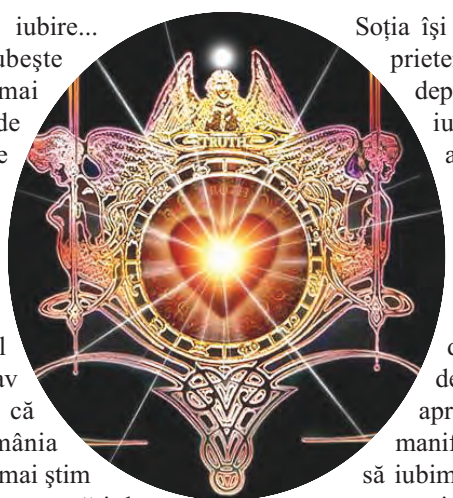

Vorbim despre iubire... prietenul îşi iubeşte nepoţii şi aşa mai şi multe feluri de aceste iubiri Iubire cât îi iubim doar pe iubim cu adevărat, iubim pe cei noua, ne înşelăm

În conformitate Institutul Naţional din cinci este bolnav simplu rezultă că persoane din România Ce se întâmplă? Nu mai ştim la 1989 ne-a adus provocări la lungul celor 17 ani? Ori sunt unii care vor morţiş să îmbolnăvească naţia română? Cert este că românilor le-au fost băgate pe gât tot felul de prostii, plecînd de la celebrele şi infamele ştiri de la ora 5 (numai crime şi violuri, care înfricoşează mintea) şi terminînd cu minciunile politicienilor pentru o viaţă mai bună. Este evident că între cele două extreme fiecare dintre voi trăieşte cote de îngrijorare şi nemulţumire personale. Mulţi

Soţia îşi iubeşte soţul şi copiii, prietena, bunicii îşi iubesc departe. Există multe relaţii iubire. Dar sunt toate adevărată? Atâta timp cei cunoscuţi nouă, nu iar dacă spunem că îi cunoscuţi, şi dragi singuri.

cu datele adunate de de Statistică, un român de inimă. Dintr-un calcul aproximativ 4 milioane de manifestă o boală de inimă. să iubim? Revoluţia (furată) de care nu mai putem face faţă, de-a

dintre voi vă întrebaţi ce o să se aleagă de copiii voştri, care cu doar câţiva ani în urmă vă zâmbeau frumos şi vă ajutau la treburile casei. Şi asta se întâmplă exact din cauza celor scrise mai sus. Sufletele şi inimile voastre se frământă zi de zi, însă nimeni din cei care ar trebui să vă arate soluţia, nu o face. Şi atunci este normal ca inima, singurul organ inteligent din corp (creierul ascultă de inimă), să se îmbolnăvească.

Este greu, nu-i aşa, să iubeşti cu adevărat pe toţi şi cunoscuţi şi necunoscuţi, cât timp ai propriile necazuri. Dar... Iisus a lăsat această poruncă magistrală: ”Iubiţi-vă unii pe alţii, aşa cum v-am iubit eu pe voi”. Există desigur oameni răi pe lumea asta. Poate avem şi vecini care nu ne suportă, duşmani care nu ne ”înghit” atunci când ne văd. Şi toate acestea îşi trimit energiile lor către noi. Ce spunea Iisus: ”Iubeşte-ţi vrăjmaşul şi-l vei învinge”. Nu este greu să le trimitem iubire tuturor, chiar şi celor răi care nu ne lasă în pace. Alungaţi gândurile de neputinţă şi pe cele de răzbunare. Căci dacă nu faceţi aşa, înseamnă că nu sunteţi creştini şi că nu urmaţi învăţătura lui Iisus, deşi cu toţii vă duceţi la biserică şi îi rostiţi numele. Şi mai înseamnă nu că aţi fi răi, ci că vă lăsaţi ispitiţi de întuneric.

Cum să vă trataţi pe voi înşivă cu Terapia Iubirii? Iată... învăţaţi să faceţi astfel. Seara, înainte de culcare, după ce se încheie treburile zilei, aşezaţi-vă în fotoliu sau pe pat, nu contează. Împreunaţi-vă mîinile şi spuneţi umătoarele: „***Invoc Lumina Sfântă a lui Dumnezeu să coboare peste mine şi să mă cureţe de tot ce am adunat de peste zi. Fie ca Lumina Sfântă să-mi cureţe întreaga fiinţă, Aici şi Acum, prin Voia Tatălui***”. Apoi desfaceţi puţin mâinile şi puneţi-vă palmele pe piept, în dreptul inimii, dar numai după ce aţi rostit invocarea de trei ori. Aşezaţi palma stângă peste cea dreaptă şi imaginaţi-vă inima voastră ca pe un copil mic, mic de tot, cât un măr, pe care-l ţineţi în palme.

Spuneţi către inima voastră aşa: ”***Aşa cum îmi iubesc inima ca pe propriul copil, aşa iubesc inima fiecărui om, ca pe propriul copil, căci fiecare inimă este un copil al lui Dumnezeu***”. În fiecare seară faceţi asta şi veţi vedea că Dumnezeu vă va răspunde la iubire cu Iubire.

Un Crăciun de poveste

Cecilia David

Era în iarna anului exploziei de la Cernobîl, iar noi, o familie numeroasă ne mutasem într-o altă casă de serviciu. Un an ciudat şi greu, în care nimic nu se făcuse aşa cum trebuia în grădini, iar păsările şi porcii muriseră pe capete.

Noi mai aveam trei păsări şi un purceluş care la un an avea 30 de kilograme. Totul era „raționalizat" şi la țară, dacă nu aveai sursa ta de hrană, mureai de foame. Cei mai în vârstă vă amintiți asta, nu? De Sfântul Nicolae încropisem pachețele sărăcăcioase pentru copii, dar Crăciunul îl aşteptam fără nici o bucurie şi fără speranță. Tristețea cea mai mare venea şi din neputința de a le oferi copiilor mei ce primisem eu de la părinți în copilărie. Am hotărât să tai cele trei păsări şi să „improvizez" mai multe feluri de mâncare, să fur o crenguță de brad (dacă te prindea miliția îți făcea dosar pentru furt din avutul statului) şi să o împodobesc cu ce aveam.

În copilăria mea am avut în fiecare an brad frumos împodobit, multe portocale, smochine, mere şi mai ales ciocolată. Se adunau la noi în ziua de Crăciun frați, fini, prieteni, care petreceau, iar noi copiii, întotdeauna în jur de treizeci, ne jucam în jurul bradului, cântam, recitam şi eram răsplătiți cu multe daruri. Această amintire frumoasă, dar dureroasă se suprapunea peste realitatea în care trăiam, făcînd-o de nesuportat. În acea vreme tristă şi nebunească am ajutat mulți oameni cu ce se putea, de la un simplu sfat, o haină, un ban împrumut, până la hrană pentru animale şi o vorbă bună pusă pe lângă „autoritățile locale".

În toți anii mai buni făceam pachețele cu ulei, zahăr, făină, ceva carne şi şorici pentru cele mai nevoiaşe familii din sat. Atunci dacă cultivai floarea soarelui şi sfeclă primeai cotă de ulei şi zahăr. Şi întotdeauna înainte de Crăciun căram saci cu haine de la rude şi prieteni pentru copii amărâți, care uneori iarna umblau desculți şi dezbrăcați.

În Vinerea Mare era un ger uscat şi o zi mohorâtă. Aveam un mânz la care ne uitam ca la soare. Mulți voiau să-l cumpere, dar nu era de vânzare. Am observat că mânzul meu nu se ridică de jos şi nu poate să urineze. Am chemat veterinarul şi ne-a anunțat că a făcut un blocaj renal şi că, dacă nu urinează de la injecțiile pe care i le va face, moare. Trebuia plimbat non stop şi frecționat pe zona rinichilor. Plângeam şi plimbam calul şi toți din casă erau disperați. L-au mângâiat, i-au vorbit, l-au frecționat. Se lăsa seara şi efectul ultimei injecții nu se vedea. Am intrat în casă şi cu cea mai mare disperare m-am rugat la Dumnezeu, la Iisus şi la tatăl meu mort să mă ajute să ies din situația asta urâtă. Plângeam şi mă rugam să-mi rezolve Dumnezeu într-un fel toate problemele de Crăciun. Am auzit ca prin vis că ar trebui să frecăm calul pe burtă cu sticle cu apă caldă şi să stau liniştită că totul se va rezolva. Am făcut ce ni s-a spus şi într-o jumătate de oră calul a urinat. Niciodată nu mi-am închipuit că un eveniment aşa de banal poate să aducă atâta uşurare şi bucurie!

Când am intrat în casă m-am pomenit cu oaspeți buni şi prețioşi. O doamnă, pe care o ajutasem cândva auzise că nu am porc şi a venit să-mi aducă o pulpă de porc, şorici, carne tocată, cârnați, portocale, ciocolată şi prăjituri pentru copii. Cu ea venise şi prietena mea, pe care nu o mai văzusem de mult timp cu un brăduț, dulciuri, fructe, jucării. Eram atât de fericită şi de emoționată încât m-am lăsat în genunchi şi am mulțumit în fața tuturor lui Dumnezeu. Dintr-o dată aveam tot ce-mi trebuia pentru Crăciun şi toate necazurile mele dispăruseră ca şi cum o mână nevăzută aranjase totul. După plecarea celor două femei m-am uitat pe fereastră şi mi-am zis că ar fi fost fantastic dacă de Crăciun ar fi nins... A doua zi, când m-am trezit ninsese un strat de zăpadă ca o pătură subțire şi moale. Dar cea mai mare surpriză a fost când au început să vină la noi acei oameni săraci ajutați de mine cândva, cu pachețele de carne, cârnați, şuncă, caltaboşi, şorici. Auziseră şi ei că nu am porc de Crăciun şi, ştiind că într-o casă cu mulți copii asta este o problemă, veniseră şi ei să-mi aducă din puținul lor, aşa cum şi eu le dădusem ani la rând din puținul meu. Cea mai impresionantă a fost o bătrână care trăia din mila oamenilor. A venit cu ulei, zahăr şi ouă, spunîndu-mi că ea nu are unde să le pregătească şi oricum de Paşte şi de Crăciun tot timpul mânca la mine. Aveam prieteni bogați, cu posibilități, dar nimeni nu s-a gândit la mine aşa cum au făcut-o oamenii ăia săraci, dar cu mult suflet.

Am invitat pe toată lumea de Crăciun la mine. Am împodobit bradul, am făcut mâncare tradițională, iar în ziua de Crăciun am primit oaspeții aşa cum se cuvenea. Oameni veniți din locuri diferite, cu structuri sufleteşti diferite, au mâncat, au băut şi au cântat colinde din zonele lor. Totul era îmbrăcat în haine de sărbătoare, copiii au mâncat, s-au bucurat şi au plecat să colinde, iar noi am rămas să ne bucurăm de sărbătoarea care ne unise sufletele. Erau oameni simpli, dar de mult bun simț şi cu mult suflet. Şi când i-am condus la poartă am văzut că ningea ca în poveste. Se auzeau clopoțeii şi glasurile colindătorilor şi ningea. Asta îmi dorisem de Crăciun şi asta am avut. Au mai fost Crăciunuri în viața mea, dar niciodată unul atât de bogat şi plin de semnificație.

Să credeți că Dumnezeu este cu noi tot timpul şi să sperați întotdeauna că lucrurile vor ieşi bine! Oameni buni, iubiți-vă tot timpul, dar mai ales de sărbători!

Tradiții în Bucovina

Cecilia David

Într-o iarnă de Crăciun am mers în nordul Moldovei, acolo unde colectivizarea nu ajunsese, în Bucovina.

Era un ger de minus 20 de grade, cu zăpadă troienită, cu casele aproape îngropate în zăpadă şi peste tot hogeagurile scoteau fum, un peisaj de basm desprins parcă din copilărie. Satul era aşezat lângă pădure şi copacii îmbrăcaseră haine albe de sărbătoare. Copii chiuiau, colindau şi se bucurau de iarnă, aşa cum numai copii ştiu să o facă.

Se cântau colinde, se mergea cu capra, cu ursul, cu megieşii, cu țiganii, cu pluguşorul dinainte de Crăciun şi până la Bobotează. Colindătorii erau din sat şi din satele vecine, făcîndu-se astfel schimb de urări. Gazdele erau fericite şi bucuroase că le vin colindătorii, pentru că o casă fără urări nu-i merge bine tot anul. Mai mult, în gospodăriile cu fete, băieții veneau „văzători de fete". Toate cetele de colindători erau primite în tindă cu mare bucurie.

Pentru colind primeau cozonac, colaci, băutură, prăjituri, fructe. Şi copii care colindau erau rumeni în obraji, bucuroşi, pofticioşi şi mâncăcioşi. În ziua de Crăciun oamenii s-au îmbrăcat frumos şi au mers pe vatra satului cu mic cu mare să asculte cetele de colindători şi să se împace unii cu alții, după ce ieşeau de la biserică. Colindătorii veneau în fața oamenilor, fiecare costumat altfel cu straie în culori vii şi cu instrumente de cântat care îi reprezentau. După ce toți treceau prin fața sătenilor, colindînd plin de tâlc sau şugubăț, instrumentiştii din toate formațiunile de colind începeau să cânte muzică populară. S-a încins o „horă moldovenească" şi o „bătută" pe cinste! După atâta stat în frig, oamenii se dezmorțeau, picioarele intrate în dans se dezghețau şi bucuria sărbătorii din sufletul lor li se citea pe față. Gospodari şi gospodine din vecinătate ieşeau cu țuică şi vin fiert pentru încălzire şi distracția se încheia la sfârşitul zilei când oamenii mergeau să-şi rostuiască animalele.

Aceşti oameni care ştiau să muncească din greu pentru traiul zilnic, ştiau şi să se bucure din plin de sărbători împreună. Nu erau supărați că-i vizitează colindătorii, nici că trebuiau să-i cinstească şi se făcea omăt în tindă după ei. Făceau totul cu bucurie şi cu mulțumirea datoriei împlinite. Aşa era din moşi strămoşi şi dacă nici de sărbători nu ai uşa deschisă măcar pentru colindători, atunci când? Şi cum Crăciunul este sărbătoarea Naşterii şi a Reînvierii (din ianuarie începe un nou an), tradiția creştină cinsteşte evenimentul cu mare bucurie. Sau cel puțin aşa ar trebui să fie... Dar asta se întâmplă doar acolo unde miturile ancestrale funcționează şi se fac simțite. În oraşe oamenii de sărbători nu se pregătesc sufleteşte, îşi pregătesc numai bunătăți, se închid în casă ca în cetate plictisindu-se de moarte. Privesc tradițiile la televizor şi fac indigestie în onoarea Crăciunului. Nu primesc colindători pentru că asta îi deranjează din plictiseala lor. Cei drept că nici copii nu mai colindă de dragul colindului, al prăjiturilor şi fructelor. Cântă îngânat, repede şi scurtat pentru bani. La aşa oameni aşa copii, şi la aşa tradiții aşa Crăciun. O să spuneți că sunt cârcotaşă, poate că aşa este, dar mă doare să văd că nu mai avem valori tradiționale, că ne înstrăinăm, că împrumutăm tot mai frecvent tradițiile altora! Oare spre ce mergem?

Vă urez din suflet un Crăciun Fericit plin de Iubire Necondiționată pentru cei avuți, dar şi pentru cei mai puțin norocoşi.

Vom avea un suflet holografic?

ॐ Radu Ran

Ştiința avansează la ora actuală într-un ritm uluitor. Tehnici noi de înlocuire a organelor afectate se dezvoltă de la an la an, promițînd posibilități de prelungire a vieții fără apariția problemelor. De aceea este extrem de interesant şi atractiv, în acelaşi timp, să aruncăm o scurtă privire în viitorul apropiat, pentru a desluşi ce opțiuni avem.

Ştim că sufletul este un corp energetic foarte rafinat, alcătuit din materii fotonice ce vibrează la o frecvență foarte înaltă. El este sediul sentimentelor noastre, dar şi a tuturor trăirilor, fie bune, fie rele, pe care le avem de-a lungul vieții. De multe ori sufletul se încarcă cu energii de nemulțumire, de tristețe sau depresie, care pot afecta sănătatea organismului fizic.

Știința Luminii va reproduce sufletul?

Dacă sufletul nostru este energie rafinată, alcătuită din fotoni, atunci putem înțelege că în viitorul apropiat știința, împreună probabil cu parapsihologia, va reuşi să construiască modele personalizate, conform ADN-ului personal, de suflet holografic. Holograma funcționează pe emisii de particule luminoase, deci fotonice şi rezultă că ziua în care va fi experimentat pentru prima dată aşa ceva nu ar fi departe.

Desigur, mai rămâne de corelat conexiunea suflet – inimă fizică, pentru că inima, fiind singurul organ inteligent din corp, trebuie să accepte din punct de vedere informațional modelul holografic de suflet grefat individului, conform codului ADN. Nu este exclus astfel ca prin ataşarea de suflet holografic, ce va fi perfect identic cu sufletul de origine, să ne naştem a doua oară, aşa cum se spune. Însă o întrebare îşi face loc în mintea noastră. Dacă sufletul nostru este dat de către Dumnezeu şi dacă se îmbolnăveşte şi îl schimbăm cu unul holografic, ne substituim oare lui Dumnezeu? Aceasta trebuie să fie în primul rând o chestiune de morală divină, pentru că este necesar să trăim sănătos şi atunci nu vom avea nevoie de un suflet holografic.

Totuşi, aşa cum spune şi Biblia, la Dumnezeu toate sunt cu putință. Căci oare chiar şi sufletul nostru, nu este tot un fel de hologramă? Desigur.

Singura condiție în construirea viitorului suflet holografic este aceea de a ne purta conform frazei „după chipul şi asemănarea cu Dumnezeu...” şi atunci vom fi îndreptățiți să ne considerăm co-creatori, îndreptățiți pe deplin de a ne numi în viitor Făuritorii de Suflete.

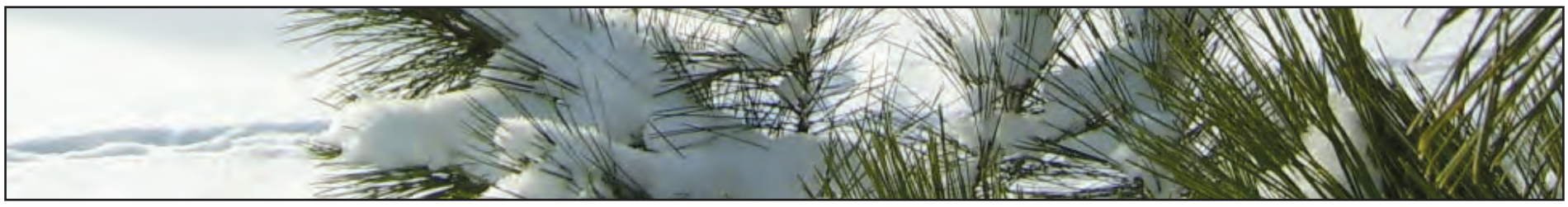

Dragi prieteni... Iată-ne ajunşi la numărul 5 al revistei noastre.

În urma numeroaselor telefoane şi scrisori primite la redacție, prin care ne-ați semnalat din toată țara unde nu puteți găsi revista la chioşcuri, vă rugăm să ne semnalați şi în continuare aceste aspecte.

Ne străduim să aducem Adevărul pentru voi, pentru că numai Adevărul ne va elibera pe toți. La mulți ani!

Inițieri, cursuri, maeştri

Asterion

Fără a vrea să fac publicitate cursurilor pe care le țin, aş dori să abordez un pic acest subiect.

Nu de puține ori trec pe străzile din centru şi sunt asaltat de afişe-mamut, cu fotografii îmbietoare din punct de vedere...al trupului (că de, ce-i frumos şi lui Dumnezeu îi place), cu tot soiul de cursuri yoga sau de meditație. Altele listează un pomelnic de beneficii extraordinare ale acestor cursuri, cum ar fi: deschiderea chakrelor, deschiderea celui de-al treilea ochi, clarviziune, claraudiție, (chiar şi clarmiros sau clarpipăit), revelarea vieților anterioare şi scopului în viață, într-un timp record de câteva zile, pe tarife care echivalează cu plata pe o lună a unui profesor de liceu. Iubiții mei, dragii mei, când cineva vă promite atât de multe, pornind de la zero, fugiți! Nici măcar nu priviți în urmă pentru că nu merită.

Orice curs trebuie plătit, este adevărat, pentru că persoana care ține cursul trebuie să acopere anumite cheltuieli cum ar fi închirierea unui spațiu sau tipărirea materialelor necesare, cât şi efortul şi munca depusă. Un profesor care face meditații face exact acelaşi lucru. Însă când un profesor ia milioane şi promite elevului nu numai că ia bacalaureatul cu 10, dar intră şi la Harvard şi ia premiul Nobel în doar o săptămână, atunci ceva este în neregulă. Lăsînd la o parte plata, pe care fiecare şi-o stabileşte în funcție de bunul simț, pretențiile exagerate sunt un bun semn al şarlataniei.

Cursurile care vă promit lucruri extraordinare, puteri paranormale dobândite fără nici un efort şi capacități uimitoare în câteva zile, au ceva suspect. Nu zic că nu se poate. Sunt oameni care cunosc anumite trucuri de joasă speță, cum ar fi lucrul pe corpul eteric în aşa fel încât cursanții să simtă rezultate cât mai fizice şi deci mai convingătoare, implementarea programelor subliminale, accelerarea chakrelor sau deschiderea lor temporară pentru a impresiona credulii şi aşa mai departe.

Ei bine, să vă spun un secret: nimeni nu vă poate deschide al treilea ochi dacă nu sunteți încă pregătiți, nimeni nu vă va deschide meridianele energetice dacă nu sunt gata să fie deschise şi nu depuneți muncă pentru asta şi nimeni nu vă va spune cine ați fost în viețile anterioare dacă nu vă foloseşte decât la a vă lauda. Adevăratele cursuri se fac pe bani puțini şi oferă informație corectă care poate fi folosită sau nu, în funcție de voința cursantului. Aşa cum nimeni în afară de voi înşivă nu vă poate mântui, nimeni nu vă poate oferi puteri psihice dacă nu le-ați câştigat.

Acolo unde se predau tehnici corecte se pune accent pe răbdare şi exercițiu. Acolo unde se vrea spectacol se pune accent pe rezultate în cel mai scurt timp, fără efort, dar cu mulți bani. Cu cât un profesor este mai discret în a-şi face public cursul, cu atât este mai bun. Nu doresc, din nou, să îmi fac publicitate, pentru că nu îmi trebuie, îmi este numai destul să văd afişe peste afişe, fluturaşe şi reclame colorate frumos care promit minuni şi iluminare. Fiți prudenți şi simțiți pe cei care lucrează cu creierul şi nu cu inima.

Nu vă lăsați duşi de vorbe dulci şi de promisiuni de avansare spirituală imediată, pentru că mai devreme sau mai târziu veți simți rezultatele pe propria piele.

Despre orgoliile spirituale

Cecilia David

Am fost prezentă în sală la conferința „Înțelepciunea Iluminării“ – Bucureşti 26÷28 octombrie 2007 a lui Lama Tanpai Rinpoche Acharya. Domnia Sa, un Maestru Iluminat şi un lider religios al Nepalului, aşa cum a făcut-o şi Iisus acum 2000 de ani, a popăvăduit pacea, libertatea, înțelepciunea şi Iluminarea.

A predat şi executat tehnici de centrare şi de curățire a corpurilor prin mantre, ca exerciții pregătitoare de deschidere a chakrei coroanei.Atenția cea mai mare a fost acordată modului în care trăim, gândim şi acționăm. În ceasul morții importanța extraordinară a ieşirii Sufletului din corp prin chakra coronară te ajută să depăşeşti ciclul reîncarnărilor. Această tehnică se găseşte descrisă amănunțit în Cartea tibetană a morților. De apreciat, dincolo de energia şi puterea pe care o degaja Maestrul, este activitatea neobosită a Domniei Sale pentru schimburile interculturale, bunăvoința şi toleranța cu care se mulează pe oricine, respectul şi seninătatea cu care acceptă toate religiile şi mai ales pentru sârguința cu care militează pentru pacea lumii.

La mânăstirea pe care o conduce în Nepal adăposteşte peste 300 de suflete pe care le îndrumă şi le hrăneşte. Oricine ajunge acolo este bine primit cât doreşte să stea, fără nici o plată. Astfel de lucruri nu se întâmplă în mânăstirile creştine, unde totul se plăteşte şi nimeni nu-ți oferă nici o lumânare gratis, dară-mi-te şaptesprezece feluri de mâncare zilnic. Îi mulțumim lui Dumnezeu că există şi astfel de oameni pe lume şi că învățăturile lor paşnice ajung şi la noi.
Dar povestea mea se referă la „onoratul public şi distinsul auditoriu“, care prin exces de zel năvălea peste maestru cu ofrande pentru binecuvântări, zilnic. Păreau umili, buni şi compasionali, comportîndu-se în fața Domniei Sale ca nişte îngeri.

În a treia zi de conferință s-au pus întrebări. Colectivul redacției noastre era aşezat pe un rând. Unul din noi, a întrebat ce ştie şi ce ne poate spune Lama despre centura fotonică şi anul 2012. Maestrul, binevoitor a ascultat întrebarea şi tot plin de bunăvoință l-a întrebat la rându-i pe acesta ce-i poate spune despre acest fenomen. Omul nostru s-a străduit în termeni cât mai simpli şi cât mai la obiect să definească fenomenul şi efectele sale. În acel moment „îngeraşii“ care zilnic primeau binecuvântările maestrului s-au dezlănțuit cu furie şi patos vociferînd şi atacîndu-l verbal, ba chiar atacînd energetic întregul grup. Plini de ironii şi malițiozități se hotărâseră să-l desființeze pe interlocutor cu „toate armele din dotare“ şi cu toată „dragostea creştină“ de care erau capabili.

Ei nu ştiau că acest om a fost printre puținii căruia Lama i-a cerut numărul personal de telefon, permisiunea să se pozeze cu el şi l-a considerat unul dintre cei mai ”serioşi şi conştienți“ studenți din sală. Ținînd cont că întrebarea era serioasă şi ne privea pe toți, că această idee este foarte vehiculată în cercurile ştiințifice şi ezoterice, ce a deranjat onoratul public? Orgoliile spirituale şi legea lui ”eu sunt cel mai bun şi tu nu eşti la fel de bun ca mine“! Puteam să-l întrebăm pe maestru orice, dar o astfel de întrebare cum să o pună ”un oarecare“?

Şi fiindcă tot se vorbise de pace, armonie interioară, compasiune şi toleranță, despre esența vieții de fapt, acele ființe ”iubitoare“ au aplicat pe pielea noastră şi a bietului om toate ”metodele învățate“ la conferință. Îşi creaseră un idol din Maestru (ceea ce nu dorea acesta) şi îşi închipuiau că îl apără, chiar dacă Lama nu avea nevoie de acest lucru.

Toți îşi ascundeau cu dibăcie furiile şi neputințele, dar la primul ”clic“ săreau ca arşi să-şi apere orgoliile. Pierdem timpul degeaba pe la astfel de evenimente, dacă după trei zile de conferință despre pace şi iubire necondiționată ne manifestăm ca ”la piață“. Toată lumea îşi purta suferințele, frustrările, disperările cu falsă demnitate.

Credeți că l-am putut păcăli pe Maestru şi l-am putut ”cuceri“ cu manifestările noastre de suprafață?

Sunt, au fost şi vor mai fi oameni care ies în față şi nu se simt bine în anonimat, fiindcă importanța de sine şi marile orgolii spirituale îi bântuie. Şi cei bântuiți se umplu singuri de ridicol. Adevărații salvatori şi marii Maeştrii ai lumii trăiesc deseori în cel mai simplu anonimat. Ies din această stare cu modestie şi cu dragoste când soseşte timpul. Nu merg în maşini scumpe, nu au bogății şi nu adună adepți. Nu se consideră şefi şi nici superiori şi nu demonstrează nimic nimănui. Ei sunt şi atât. În sală erau cel puțin 10 persoane cu misiuni mari în țară şi în lume, dar nici nu au ieşit în față, nici nu l-au sufocat pe Lama cu prezența lor. Spiritual s-au recunoscut şi s-au binecuvântat reciproc. Mulți au fost chemați, dar puțini au fost aleşi.

Şi aflați un adevăr: cei care sunt ”mari şi tari“ şi apar pe toate posturile sunt antemergători. Cei cu adevărat mari vor fi cei care după 2012 vor apărea să conducă viața spirituală pe Terra. Şi aşa va fi.

N-o să închei fără să mulțumesc domnului conferențiar universitar doctor Mircea Aurel Niță pentru organizarea şi sufletul pe care l-a pus în desfăşurarea acestui eveniment. Mult bun simț, multă căldură şi multă modestie în organizarea acestei conferințe.

Mulțumim domnule profesor!

Atlantida este aici

Virgil Marcu

Continuăm să descriem viaţa şi activitatea atlanţilor, oferind noi informaţii şi argumente în favoarea acestei mari civilizaţii.

Se ştie că aceştia s-au folosit de puterea cristalului, dar ce nu cunoaştem este faptul că atlanţii creau asemenea cristale perfecte cu ajutorul alchimiei spirituale. Atunci când aveau nevoie de un asemenea cristal, el era creat cu un scop precis avînd o anumită funcţie bine stabilită în reţeaua de cristal a Atlantidei.

În sprijinul acestei afirmaţii am să aduc un argument esenţial referitor la atlanţi. Cunosc faptul că aceştia au venit din Ursa Mare, de pe o planetă gigant plină de cristale, planeta însăşi fiind un mare cristal de cea mai pură şi înaltă vibraţie, purtînd denumirea Ohm (nu are nici o legătură cu legea lui Ohm). Mantra pe care o cântăm pe timpul meditaţiei OM, ne pune în acord şi rezonanţă cu însăşi puritatea şi puterea de înaltă vibraţie a planetei. Civilizaţia acesteia din punct de vedere tehnologic, dar mai ales spiritual este cel mai aproape de Creator. O asemenea informaţie poate fi contestată de minţile înguste ale oamenilor care se cred civilizaţi şi avansaţi din punct de vedere al tehnologiei şi ştiinţei.

În ceea ce privesc locuinţele atlante, acestea erau dispuse supraetajat şi circular ca o amintire a perfecţiunii divine. Etajele conţineau un anumit număr de camere (33 sau multipli al acestui număr), fiecare avînd un rol specific, ca de exemplu nivelul 3 destinat odihnei. Iscusinţa şi desăvârşirea atlanţilor era perfectă şi întrece orice vis şi imaginaţie a unor regizori americani şi nu numai, dar filmele SF create de aceştia pun în evidenţă prezenţa fraţilor noştri extratereştri. Deci nu suntem singuri în univers cum cred unii dintre noi. Aceştia încearcă să ajusteze sistemul energetic şi magnetic al Terrei.

Putem afirma cu certitudine că viaţa, aşa cum o trăim acum se „bucură" de involuţie. Entităţile atlante se bucurau atunci de un real progres şi succes tehnologic prin respectarea principiilor divine. Totul se făcea pentru binele cel mai înalt al comunităţii şi nu în detrimentul acesteia, aşa cum se practică acum. Armamentul din dotare era de ultimă generaţie, mult mai subtil ca acţiune, deoarece prin utilizare, acesta aducea transformări la nivel de celulă şi chiar de ADN, nu pentru uciderea adversarului, ci pentru modificarea conştiinţei acestuia şi renunţarea la distrugere şi agresivitate. Pe când o asemenea armă şi la noi pe planetă? Armele din dotarea imperiului Atlant aveau puteri nebănuite. Puterea fotonului, a cristalului şi a energiei atomice erau bine cunoscute şi folosite doar în cazuri de maximă urgenţă şi securitate. Cu toate acestea, nu i-a împiedicat nimeni de la distrugerea propiul continent
şi habitat. Fiind împărţiţi în două tabere, una de partea luminii şi una de cea a întunericului (Fii lui Unul şi Fii lui Belial), aceştia au abuzat de puterile cu care au fost creaţi de la începuturi de Creator, folosind armele din dotare împotriva celor din Lyra. Rezultatul îl cunoaştem cu toţii. Atenţie oameni cu ce şi cum vă jucaţi cu viaţa de pe această planetă!

Cu toate că nu este momentul aici în prezentul articol am să amintesc în treacăt despre modul de reproducere al atlanţilor. La început când au venit pe Terra nu era posibil să se reproducă fizic, deoarece corpul lor era de natură spirituală. Apoi au studiat corpul fizic al băştinaşilor, din ce elemente este alcătuit şi în ce proporţie (ca procent) şi, fiind dotaţi cu mari puteri de creaţie, au reuşit să îşi facă un trup fizic mult mai bun, care să îi deservească şi în acelaşi timp să le permită să creeze divin.

Contopirea partenerilor se făcea în spaţii pline de lumină şi iubire divină, trăirile celor doi neputînd exprima îndeajuns bucuria şi extazul de care aceştia se bucurau. Cu acordul lor sublim din punct de vedere sufletesc putea veni la încarnare un alt suflet atlant care ajuta pe mai departe la evoluţia şi progresul imperiului. Siguranţa cu care se înconjurau membrii comunităţii era perfectă. Fiind Maeştri ai Creaţiei se înconjurau de un scut mental alcătuit din fotoni ce îi ajuta să devină invizibili pentru cei mai puţin evoluaţi. Dacă doreau să fie văzuţi îşi coborau vibraţiile şi înlăturau bariera mentală devenind vizibili pentru toţi ceilalţi.

Deocamdată atât, dacă v-am făcut curioşi, vă invit să mă urmăriţi în noi capitole ale acestei civilizaţii.

Dieta mediteraneană

Contele Incappucciato

Conform unui articol publicat în ediţia din aprilie a jurnalului Annals of Neurology, o revistă publicată de John Wiley & Sons, dieta mediteraneană, adică o dietă săracă în preparate din carne şi lactate şi bogată în fructe-legume, cereale şi anumite soiuri de peşte, reduce riscul apariţiei bolii Alzheimer.

Au existat mai multe teorii potrivit cărora o dietă anume ar putea influenţa riscul apariţiei bolii, dar datele epidemiologice erau contradictorii şi au fost studiate doar câteva alimente în special, nu un regim alimentar complet. Pentru a completa această lipsă de date, cercetătorii de la Centrul Medical Universitar Columbia au realizat un studiu de cohortă, incluzînd 2.258 de persoane vârstnice din New York care nu sufereau de nici o formă de demenţă la începutul studiului.

La toţi participanţii s-a efectuat un examen medical complet, inclusiv examen neurologic şi interviuri pentru evaluarea funcţiei şi sănătăţii neuro-psihice, informaţiile obţinute fiind folosite pentru depistarea prezenţei sau absenţei unei demenţe.

Participanţii au fost reevaluaţi la intervale de 18 luni timp de 4 ani. Totodată la fiecare dintre participanţi s-a efectuat şi o analiză a dietei şi a obiceiurilor alimentare, cu ajutorul unui chestionar alimentar semi-cantitativ. A fost determinat un scor al dietei Mediteraneene (de la 0 la 9) pe baza unor criterii anterior definite. Pe parcursul studiului s-a stabilit diagnosticul de boală Alzheimer la un număr de 262 de persoane.

S-a observat că pacienţii care au urmat regimul Mediteranean au avut un risc mult mai redus să dezvolte demenţă în comparaţie cu restul persoanelor. Pentru fiecare punct în plus obţinut în scorul Mediteranean s-a observat o scădere a riscului pentru boala Alzheimer cu nu mai puţin de 9 -10%. Cei care s-au încadrat în treimea superioară a scorului (7-9) au prezentat un risc cu 39-40% mai puţin de a dezvolta boala.

Asocierea a rămas significantă şi după luarea în considerare a altor factori de risc, cum ar fi vârsta, sexul, proveniență etnică, educaţie, greutatea corporală (BMI), fumatul şi prezenţa altor factori care conduc către un nivel mare de morbiditate.

Elementalii şi formele lor

Cecilia David

„Bunicile... pe vremea când copiii erau copii, adulţii erau adulţi şi bătrânii erau bătrâni, fie că erau în posesia unor titluri universitare, de noblețe sau erau analfabeți, le spuneau nepoţeilor poveşti fermecătoare despre spiritele naturii în care personajele erau ondine, gnomi, zâne, elfi şi se descriau caracteristici ale formei şi vieţii lor, minuni şi apariţii“ spune Jorge Angel Livraga Rizzi în cartea sa Spiritele Elementale ale Naturii – poate cea mai amplă carte apărută pe această temă.

Despre toate acestea (şi nu numai) vorbeşte şi Edgar Cayce în lecturile sale date diferitelor persoane, dar şi într-o scrisoare adresată unei doamne, îngrijorată de ce vedea copilul ei. De la cel puţin doi ani prietenii invizibili l-au însoţit pe Edgar în toate locurile de joacă până s-a făcut mare. El nu îşi punea întrebarea dacă erau reali sau nu pentru că ei îl apărau, se jucau cu el, îi făceau colibe şi culcuşuri sub cedrii mari, ”alunecau cu el din vârful şirelor de fân“. Culmea este că şi mama lui Edgar îi vedea şi îl întreba ai cui copii sunt şi cum îi cheamă. Abia când mama lui a pus aceste întrebări direct acestor fiinţe, ele au dispărut pur şi simplu, spre mâhnirea lui Edgar.

Despre aceste spirite ale Naturii, au scris şi Th. Gardner, sir Arthur Conan Doyle, Anne Denieul şi Roger de Lafforest care au venit cu argumente şi fotografii făcute în Cottinglei, în Yorkshire – în nordul Angliei, de către două fetiţe – Elsie şi Frances – care insistînd pe lângă domnul Wright – tatăl Elisiei – obţin preţiosul aparat de fotografiat să facă poze prietenelor lor – zânele. În Anglia, în Ţara Galilor şi în Scoţia copii sunt lăsaţi să creadă în zâne, ba chiar încurajaţi. Cele două fetiţe, seara când s-au întors cu placa şi aparatul de fotografiat erau foarte bucuroase fiindcă zânele veniseră la întâlnire. Placa fotografică a fost developată după nouă luni şi surpriză – zânele apar dansând în jurul Francesei. Domnul Wright vorbeşte cu fotograful local despre aceste apariţii. Acesta îl sigură de autenticitatea fotografiei. De alt fel în acele vremuri nu existau mijloace tehnice de trucare a fotografiei. La acea vreme sir Conan Arthur Doyle era celebru ca scriitor şi fondator al Societăţii de Studii Spiritualiste, dar şi cea mai înaltă autoritate engleză în materie de parapsihologie. Aşa că totul a stat sub semnul autenticităţii şi nimeni nu s-a îndoit de veridicitatea pozelor.

Să încercăm acum să clasificăm aceste spirite ale Naturii după cele patru elemente, nu înainte însă de a le da o definiţie clară. Elementalii sunt forme de viaţă din interiorul Elementelor. Aceste forme de viaţă îşi au corpurile în Planul Pranic şi nu mai jos de acesta. Cum planurile nu sunt strict delimitate şi există o gradaţie infinită între ele, în anumite situaţii intră într-un grad mai mare de materializare făcîndu-se uşor vizibile. Dar şi în asemenea condiţii atât de favorabile, în mod normal ei nu pot fi văzuţi. Elementalii apar în mod special copiilor, femeilor şi persoanelor bolnave, precum şi vrăjitorilor şi magilor care ştiu să-i invoce şi să-i folosească. Ei sunt clasificaţi astfel:
Elementalii de Pământ– Gnomi, Zâne, Pitici;
Elementalii de Apă – Sirene, Nereide, Ondine, Nimfe;
Elementalii de Aer– Silfii şi Elfii;
Elementalii de Foc – Salamandrele.

În vremurile acelea erau de găsit în toate pădurile liniştite, în apele curate, pe câmpurile înverzite, departe de zgomot şi poluare. Îşi făceau sârguincios treaba, fiind elemente de echilibru şi susţinere a naturii. În condiţiile actuale de viaţă, când am defrişat masiv pădurile, am poluat înfiorător apele şi aerul, am ridicat la rang de cult zgomotul, cum credeţi că aceste fiinţe ar mai putea să-şi facă la fel de sârguincios treaba?!

Omul – cununa creaţiei – distruge tot ce atinge, comportîndu-se mizerabil cu toate fiinţele care i-au fost date spre ajutor. Despre Elementali, portul lor, înfăţişare, locul unde trăiesc şi contribuţia lor la viaţa pe Geea în numărul viitor.

Hobiţii au existat! (partea a doua)

Marian Peţu

Aşa cum spuneam în numărul anterior al revistei, o descoperire importantă a fost făcută în privinţa unei specii hominide, care a evoluat paralel cu Homo Sapiens.

Cercetările minuţioase au demonstrat că au existat într-adevăr omuleţi, aşa cum legendele şi poveştile îi prezintă. Aceşti omuleţi numiţi hobbiţi, au fost o specie umană complet nouă, iar pentru cercetători a fost o descoperire uriaşă, deoarece aceştia nu au mai avut de-a face cu asemenea fosile. Acum foarte multă vreme, multe creaturi asemănătoare speciei umane împărţeau imensitatea Terrei.

Anunţul acestei descoperiri a fost făcut public în 2004, iar criticile referitoare la acest subiect nu au întârziat să apară. Criticii au afirmat că noua descoperire nu era deloc nouă şi că acele oseminte nu proveneau de la o altă specie, ci era din aceeaşi familie cu Homo Sapiens, doar că suferea de o boală numită microcefalee. Pe lângă alte simptome, oamenii care suferă de această boală au părţile corpului mult mai mici faţă de un om normal. Discuţiile în contradictoriu pe această temă luau amploare. Între timp alte săpături în peşterile de calcar din aceeaşi insulă au scos la suprafaţă rămăşiţele altor 8 hobbiţi, care aveau structura osoasă asemănătoare cu a „primei doamne” de acest gen. Analize ulterioare au arătat că aceşti indivizi au trăit în urmă cu aproximativ 95.000 – 12.000, întărind şi mai mult convingerea că acei cercetători au descoperit cu adevărat o nouă specie.

Unul dintre cei care au participat la acţiune a afirmat faptul că ar fi fost aproape imposibil ca întreaga „comunitate” să fi avut microcefalee. În ciuda acestui aspect tot au mai existat voci care nu erau de acord.

Descoperiri ca aceasta au scuturat din temelii teorii despre evoluţia umană. De exemplu descoperirea lui Homo Floresiensis a pus la îndoială unele puncte de vedere ale specialiştilor în domeniu, care afirmau că Homo Sapiens ar fi originar din Africa şi fiind singurii urmaşi ai tuturor speciilor umane care erau împărţite de-a lungul Pământului. S-a sugerat mai degrabă faptul că cele 2 specii, Homo Sapiens şi Homo Floresiensis au împărţit acelaşi habitat timp de mai multe zeci de mii de ani.

Săpăturile au fost oprite în anul 2004, dar antropologii sunt pregătiţi să-şi pună din nou instumentele la lucru. Cercetătorii speră să găsească mai multe structuri scheletice asemănătoare cu cele descoperite anterior, pentru a clarifica disputa creată pe acest subiect şi pentru a elucida misterul sau dilema care s-a format în urma acestei descoperiri. Se vrea să se răspundă la o întrebare esenţială în acest caz şi anume dacă cele 2 rase umane au trăit în aceeaşi perioadă de timp şi dacă au avut ei contact.

Făcînd o mică paranteză şi o completare proprie, sunt de părere că cele 2 specii au putut trăi în acelaşi timp şi chiar având contact unii cu ceilalţi. Această afirmaţie se bazează pe relatările din Biblie şi anume confruntarea dintre David şi Goliat.

Flacăra Voinței Divine

Virgil Marcu

Raza Voinței Divine este una din cele mai importante raze aflată acum în acțiune pe planeta noastră. Ea are o culoare albastră asemănătoare penelor de păun și albastru marin.

Frecvența pe care acționează aceasta este înaltă, purificatoare, vie și este conectată la Inima de Diamant a lui Dumnezeu. Protectorii acestui diamant sunt Arhanghelul Mihail și Maestrul El Morya, care slujesc în acest templu al razei albastre a voinței Divine. Raza albastră e în legătură cu chakra gâtului, care a fost folosită necorespunzător de omenire. Ori de câte ori nu rostim cuvinte de iubire și compasiune folosim greșit această rază. Când încercăm să manipulăm sau să controlăm semenii în propiul nostru beneficiu folosim în mod greșit și abuziv atributele acestei raze. Maestrul El Morya este cunoscut ca adept fervent al disciplinei spirituale, iar învățăturile sale oglindesc marea sa iubire pentru noi toți.

Cu răbdare și perseverență este necesar să ne pregătim să însușim stăpânirea și folosirea atributelor dumnezeiești ale acestei raze și să ne abandonăm ei. Trebuie să integrăm și să căpătăm înțelepciunea acestei raze pentru folosirea ei în folosul semenilor. Când am fost creați, aceasta s-a făcut pe o anumită rază, iar ea va rămâne permanent raza noastră, numită și raza monadică. Cu fiecare întrupare va trebui să stăpânim în mod egal și celelalte raze, să le echilibrăm la un mod tot mai profund, până când vom trece toate inițierile necesare înălțării. Va trebui să ne ocupăm în mod serios de însușirea acestor raze pentru că nimeni nu o va face în locul nostru. Nu putem avea o înțelegere mai completă asupra Creatorului fără să stăpânim aceste raze.

Dacă credeți că vom fi duși în tărâmurile luminii și iubirii, fără să ne implicăm în acest sens, lăsînd pe frații noștri din cer să o facă, ne păcălim. Acum avem toate șansele să evoluăm mai mult ca niciodată, deoarece suntem la sfârșit de mare ciclu cosmic (26000 de ani). Suntem în cadrul unui măreț experiment la care am consimțit, conform înțelegerii dinainte de naștere. Cu toții suntem voluntari în această muncă care a început cu milioane de ani înainte, iar acum suntem martorii înălțării pământului în dimensiunea a 5-a.

Pe măsură ce ne vom alinia voința noastră la Voința lui Dumnezeu, prin abandonare, vom deveni cele mai căutate spirite din univers, care am trăit pe viu experiența trecerii din a treia dimensiune în cea de-a 5-a. Să sperăm că vom deveni cu adevărat cetățeni ai acestei planete, trăind conștienți și bucurându-ne de pacea, iubirea și frumusețea vieții.

Să pășim un pic în interiorul templului Voinței Divine. Aici ne întâmpină Maestrul El Morya împreună cu trei îngeri ai Flăcării Albastre. În interior chiar în centru se află un diamant de dimensiuni mari, aproximativ 5,5 metri înălțime și 4,5metri lățime, cu mii de fațete ce reprezintă tot atâtea atribute ale Voinței Divine. În prezența acestui diamant putem simți sub formă de energie Voința lui Dumnezeu, care ne absoarbe toate fricile, îndoielile și temerile, eliberînd și vindecînd ființa noastră definitiv. Tămăduirea este un proces continuu, până când reușim să ajungem la finalul acestui proces esențial și important în viața noastră. Acest diamant reflectă spre noi perfecțiunea Divină și intră în rezonanță cu inima de diamant ce există în fiecare dintre noi, activând-o și redând frumusețea originară de la începutul creației.

Toți maeștrii Razei Albastre ne stau la dispoziție în această perioadă de tranziție, oferind ajutor necondiționat tuturor, astfel încât tot mai mulți dintre noi să putem accede spre dimensiunea a 5-a. Atunci când suntem într-o stare de totală încredere, Dumnezeu ne răspunde și începe să ne dea imediat tot ceea ce cerem cu credință. Am ales să ne vindecăm acum de dragul evoluției spirituale, iar experiențele prin care trecem ne oferă vindecare sufletească dar și trupească. Deci să ne deschidem în fața Voinței Domnului cu toată inima și mintea, căci și aceasta trebuie vindecată de tot trecutul vieților anterioare. Să avem încă o dată încredere în noi și nu vom regreta; dacă nu încercăm nu vom ști niciodată ce este Grația Divină.

Ca să ajutăm planeta este necesar să ne eliberăm de temeri și frici și să ne abandonăm Iubirii Divine. Și așa este!

Activarea Corpurilor de Lumină

Mahatma

Se apropie sărbătoarea Crăciunului, considerată a fi o celebrare a Forțelor Luminii în Ciclul Cosmic și terestru. De aceea, în cele ce urmează, vă prezint câteva informații legate de corpurile voastre de Lumină, pe care fiecare dintre voi le aveți, însă ele așteaptă în stare latentă să le folosiți.

Așa cum Hermes Trismagistos afirma cu mii de ani în urmă, ceea ce este sus este ca și ceea ce este jos și invers. Este evident că acest principiu funcționează chiar și în cazul corpurilor subtile care alcătuiesc aura noastră. Ea este structurată din mai multe corpuri, însă trebuie să știți că această organizare a aurei, la nivelul corpului uman, are o corespondență Sus, adică pe Înaltele Planuri Subtile de vibrație.

Vom deveni Ființe Fotonice

Apropierea de zona Norului Energetic numit Centura Fotonică, a determinat cu preponderență în ultimii ani modificări substanțiale în ființa fiecăruia dintre noi. Ca urmare, anumite nivele din noi s-au schimbat, au început să vibreze mai amplu. Vorbim acum despre activarea Primului Corp de Lumină. Pe Pământ există foarte mulți oameni care deja au primit activarea acestui corp, iar posibilitatea de a menține această transformare ține de capacitatea celulelor de a metaboliza lumina sub forma fotonilor. Unii au simțit acest fenomen interior ca o senzație inexplicabilă care îi face să se gândească la un „Acasă" undeva în stele. Deci este o dorință de a se întoarce în patria sa stelară, de unde cândva au venit. Cert este că o parte din aura proprie va începe să emită fluxuri fotonice din ce în ce mai mari, încât felul în care vor fi percepute asemenea persoane va fi acela al unor oameni care radiază un „ceva" ce aduce cu o strălucire vizibilă la exterior.

Simptomele activării Primul Corp

Aici vorbim despre cele patru straturi ale Corpului Eteric, care este conectat la corpul fizic. Deci este normal într-un fel ca ceea ce se petrece pe primul strat al corpului eteric să fie perceput în organismul fizic. Și asta deoarece primul strat al etericului este relaționat cu structura biochimică a corpului fizic.

Stările trăite, odată ce primul strat eteric este activat, sunt percepute astfel: datorită faptului că țesuturile fizice își reduc densitatea, vor apărea dureri de cap, stări de vomă, diaree, acnee, urticarie, tot ceea ce seamănă cu simptome ale unei gripe, dureri musculare, dureri articulare sunt de asemenea foarte obișnuite. De asemenea, apar transformări la nivel de interior al celulelor, care semnalează modificări la nivel de ADN.

Ce determină acele schimbări de ADN, despre care se vorbește tot mai mult în prezent? Trebuie spus foarte clar că în ADN-ul uman există foarte multe segmente codificate de ADN, care funcționează excelent împreună, deși foarte multe din ele provin de la speciile de oameni care au trăit înaintea civilizației Homo Sapiens, dar și de la altele, de pe sute de planete, unde există alte rase inteligente, care au oferit material genetic pentru civilizația umană. Segmentele respective genetice reprezintă secvențe de ADN holografic, care vor aduce mai multă lumină în celule prin absorbția fotonică.

Consecința unei asemenea activări este că oamenii care trăiesc deja astfel de transformări mănâncă din ce în ce mai puțin, instinctiv simțind că se pot hrăni cu energia luminii. De altfel, aceasta va fi Hrana Viitorului.

Citiți în numărul următor: Activarea Luminii dizolvă Karma

Sindromul „Eu sunt cel mai bun”

Cecilia David

Urmăresc şi eu ca toată lumea, ce se întâmplă în ţara asta şi în lume, acum la început de mileniu. Se leagă prietenii şi se dezleagă în politică, în muzică, în biserică, în afaceri. Până aici nimic rău, nimic bun. Că nimeni cu nimeni nu e împreună o ştim din istorie.

Dar o întrebare mă frământă şi pe mine: de ce nu se pot dezlega relaţiile de orice tip fără atâta înverşunare şi înveninare? Oameni sănătoşi la cap (aparent probabil) fac tot felul de asocieri pe motive diferite. La început totul este bine şi frumos, găsim calităţi nemaipomenite la asociaţii noştri, îi lăudăm cu „gura plină” în public, pe diferite căi, ca mai apoi când se strică asocierea, cu aceeaşi „gură plină” să-i criticăm în public şi să le punem în cârcă, „creştineşte” adevăruri şi neadevăruri urâte. În biserică preoţii se contestă unii pe alţii şi se împopoţonează cu haruri care nu le au. Ba chiar se bat cu „simţ de răspundere” cu alţi preoţi pentru „ciolan” şi chiar îi bârfesc pe aceştia cu enoriaşii.

În căsătorii şi prietenii partenerii când se iubesc sunt cei mai frumoşi, mai buni, mai înţelegători şi când se urăsc ţi-e jenă să-i asculţi cum se „gratulează” în public sau în instanţă. În politică pentru a-şi atinge scopul electoral se fac alianţe cu „diavolul” şi după aceea încep să „spele rufele murdare” în public. Să te ţii vorbe grele, acuzaţii şi injurii de ţi se face ţie simplu cetăţean ruşine de ruşinea lor. Şi onoraţii politicieni schimbă partidele

ca pe ciorapi „migrînd şi cochetînd” cu cel mai avantajos, evident bârfind public pe foştii colegi. Nu mai vorbim de asocierile în afaceri, unde este vorba de bani mulţi şi nimeni nu are încredere în nimeni. Se fură ca în codru unii pe alţii fără să se gândească nimeni că, dacă furi din propia afacere îţi sapi singur groapa falimentînd.

Dar cel mai grav este în noua şi totuşi „vechea meserie” de vindecător, maestru sau iniţiat. Latura esoterică a luat o mare amploare şi medicina complementară vine să ajute şi să susţină medicina convenţională. Aici să vedeţi contestări şi mojicii!! Se acuză unii pe alţii de şarlatanie şi escrocherie, se contestă, se vorbesc de rău şi asta în faţa unor pacienţi care vin la ei ca la ultima salvare. În loc să se susţină unii pe alţii, se codoşesc şi se bârfesc mai rău ca la piaţă. La începuturi când sunt modeşti, plini de elan şi bun simţ, se laudă, ba chiar se elogiază unii pe alţii. Depun mărturie pentru încarnările lor de excepţie şi se susţin în misiunile pe care le descoperă prin channeling. După ce încep să fie căutaţi şi solicitaţi din plin, devin lacomi, mofturoşi şi încep să se creadă zei. Ceea ce şi sunt de fapt, fiindcă devin nesăbuiţi şi infatuaţi ca zeii căzuţi de multe ori în istoria pământului. Au impresia că totul li se cuvine şi că treaba lor este să se împăuneze cu tot felul de calităţi fizice, psihice şi esoterice. Din oameni modeşti şi de bun simţ se transformă în oameni gomoşi, ţepeni, plini de ei afirmînd că deţin adevărurile acestei lumi.

Adevărul întreg nu îl deţine decât Dumnezeu şi a lui este şi Puterea şi Slava!!! Şi când încep ei să strice asociaţiile se „mănâncă” precum lupii flămânzi şi se „spurcă” unii pe alţii de cele mai multe ori la pacienţii comuni. Iar oamenii nu ştiu ce să mai creadă şi pe cine, constatînd că nici măcar „cei chemaţi” nu ştiu să păstreze o doză de decenţă şi bun simţ. Se bucură când pacienţii nemulţumiţi de prestanţa unuia se plâng şi îl bârfesc la ei, fără să-şi dea seama că odată plecaţi de la ei şi tot nemulţumiţi istoria se poate repeta. Nimeni nu explică oamenilor că forţa de vindecare este în ei, că înainte de a se pleca în faţa altora ar trebui să se plece în faţa spiritului lor, care este cel mai mare maestru şi care le poate da răspuns la toate întrebările.

Vindecarea ţine în primul rând de credinţă şi de compatibilitate. Poţi face minuni cu unii cu care rezonezi şi nimic cu alţii care nu cred în nimic, nu conştientizează şi îşi pun o grămadă de bariere. Oare câţi doctori poţi să schimbi pentru o boală căruia nu-i găseşti diagnosticul corect?! Asta nu înseamnă că toţi acei doctori nu sunt capabili! Însă avocaţii, doctorii şi politicienii au o calitate. Se „spurcă” în faţă dar se susţin şi rămân prieteni în spatele lumii. E o strategie isteaţă de a câştiga bani şi unii şi alţii păstrîndu-şi clientela. Maeştrii, fiindcă tot propăvăduiesc Iubirea Necondiţionată şi dragostea pentru aproape, se comportă (fiindcă tot au o forţă energetică mai mare) ca cei mai înverşunaţi adversari (atunci când se contestă unii pe alţii) provocînd mari dezechilibre energetice şi atitudini lipsite de cel mai elementar bun simţ.

Fraţilor e loc sub soare pentru toată lumea şi prima Lege Sacră este Iubirea Necondiţionată, care în mod automat implică toleranţa, compasiunea şi înţelegerea. Mânia Sfântă este una, dar intoleranţa şi orgoliul lui „Eu sunt cel mai bun” este cu totul altceva. Sunt 14000 de cabinete numai în Bucureşti (cine ştie câte ori mi fi în ţară) care din vindecători sunt cei mai buni şi de ce ??? De ce nu este fiecare bun în pătrăţica lui? Şi de ce vrea fiecare să acapareze cu numele lui „piaţa” vindecării, iniţierilor, a maeştrilor. „Ce-i mâna pe ei în luptă?” Marile lor orgolii de care sunt bântuiţi. Oameni buni când întâlneşti un om, încearcă să îl cunoşti şi nu îl lăuda ca să te poţi folosi de el ca mai târziu, când îl contesţi şi îl desfiinţezi să nu devii ridicol şi acuzat de instabilitate mentală şi emoţională. Separaţi, suntem ca picăturile din ocean, numai împreună suntem oceanul.

Şi dacă veţi continua să vă comportaţi ca până acum, e clar că „dracul şi-a vârât coada”şi voi nu mai sunteţi nici măcar oameni. Cereţi-vă iertare de la Dumnezeu şi redeveniţi oameni pentru că semenii voştri vă vor taxa pentru ceea ce faceţi şi pentru exemplul dat.

COSMOS

este o publicaţie a S.C. Shanti Prem S.R.L.

FONDATORI: Contele Incappucciato & Cristian Alexandrescu
e-mail: contele_inccappucciato@yahoo.com
REDACTOR ŞEF: Cornel Nicula
ASISTENT MANAGER: Florin Peţu
mobil: 0726 554 409, 0766 792 444
REDACŢIA: Cecilia David, Mihai Vârtejaru, Virgil Marcu, Marian Peţu
CORECTURĂ ŞI DTP: Corneliu Pîhu
mobil: 0788 746 431
MANAGER MARKETING: Cristian Alexandrescu
mobil: 0724 573 872
e-mail: marketing.cosmos@yahoo.com
CONTACT: mobil: 0722 352 832; 0724 573 872
Corespondenţă: **Cornel Nicula, Căsuţa Poştală 87- Oficiul Poştal 19, Bucureşti; e-mail: shanti_p2007@yahoo.com**
PUBLICITATE: Shanti Prem SRL
e-mail: shanti_p2007@yahoo.com
Tiparul executat la FED Print SRL
Distribuţie: Editura Regală SRL

Reproducerea totală sau parţială a oricărui material scris este posibilă numai cu acordul prealabil scris al Shanti Prem SRL. Responsabilitatea juridică asupra conţinutului textelor aparţine în întregime autorilor.

Se devi raggiungere
tutto il mondo con i
tuoi prodotti, se cerchi
qualita,rapidita, ed un
servizio di alto livello...

VIDA Sped

Dacă vrei să ajungi în toată
lumea cu produsele tale,
dacă vrei să găseşti calitate,
rapiditate şi un nivel înalt...

...Allora hai raggiunto
chi puo collaborare
con te per spedizioni
via terra, mare e aerea.

...Acum ai găsit cu cine
poţi colabora pentru
expediţii terestre, aeriene
şi maritime.

BUCUREŞTI
Bd. Timişoara nr.92 sector 6

S.C. Vida Sped SRL
Tel: +4021 / 444.80.50; 444.80.70
Fax: +4021 / 444.80.80
www.vidasped.ro

Cargo Nord

SPEDIZIONI INTERNAZIONALI

Cargo Nord srl

Via Milano, 74/A
22070 - Bregnano (CO) -ITALY

Tel +39.031.7769111
Fax +39.031.7769199

Info@cargonord.it